

LES NOSTRES ESCOLES

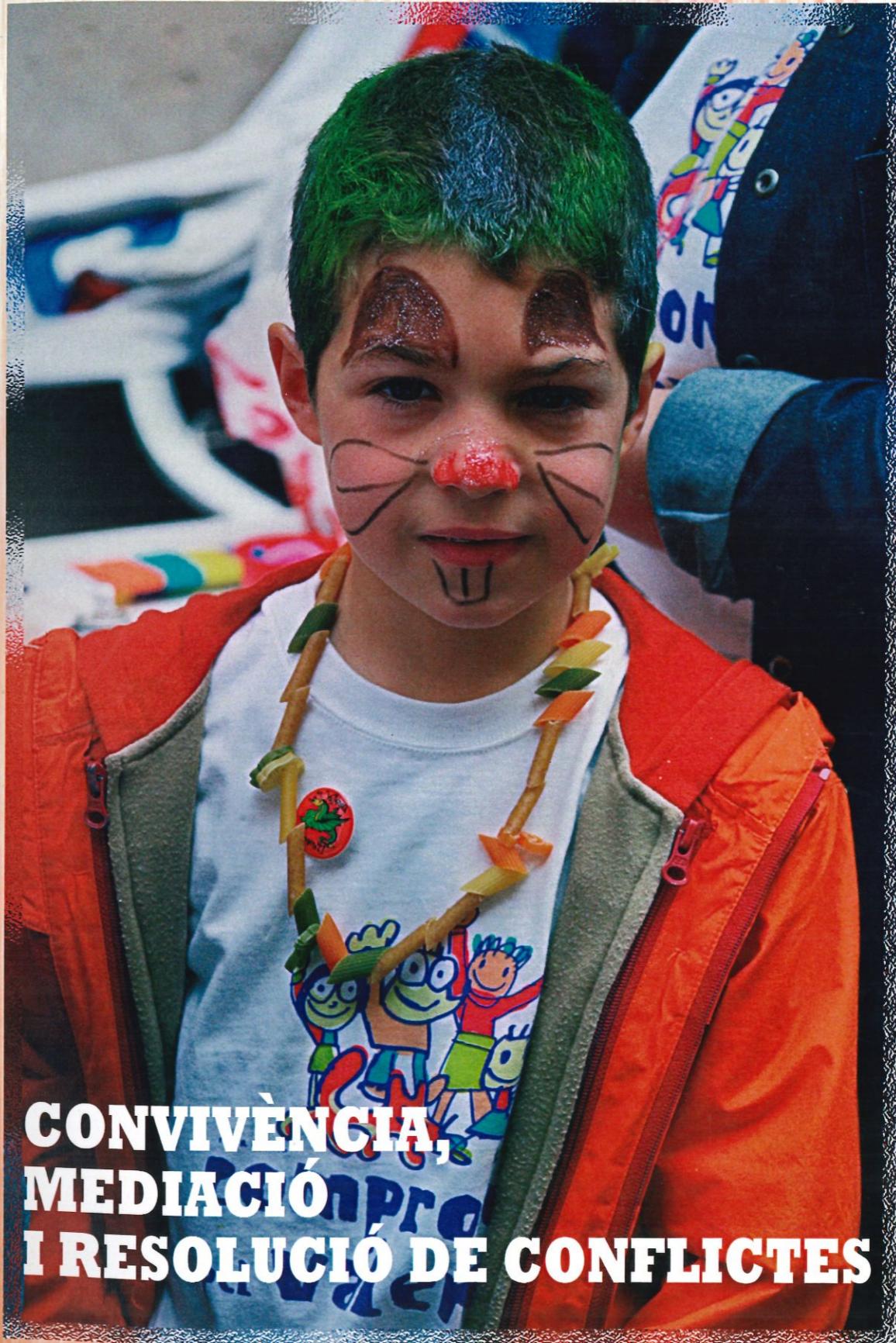
fulls d'inspecció

associació d'inspectors d'educació del país valencià

NÚM. 8 - Desembre 2007

Trobeta d'escoles en valencià, Almoines (La Safor) - Any 2004

fulls d'inspecció és una publicació de l'Associació d'Inspectors d'Educació del País Valencià

CONSELL DE REDACCIÓ: Jesús Pellicer García, Santiago Estañan i Valentín Velasco Laiseca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Apartat de Correus 29 - 46080 València (L'Horta)

fulls d'inspecció no s'identifica necessàriament amb els articles dels seus col·laboradors, ni els torna els originals no sol·licitats, ni hi manté correspondència.

fulls d'inspecció
associació d'inspectors d'educació del país valencià

Sumari

Editorial
El risc d'ensenyar - Jesús Pellicer

Millore la convivència amb el diàleg
Juan Luis Martín Nebot
Dtor. del CEIP Concepción Arenal de Vila-Real.

Entre todos
Angel Aníbal García Platas
Dtor. del CEIP San Juan Bautista de Torrent.

Plan Previ "Marco para la convivencia escolar"
Carmen Godoy Mesas
Inspectora coordinadora del PREVI Comunidad Valenciana

Pe repensar el paper de la inspecció en la convivència en els centres escolars
Jesús Viñas i Cervera
Inspector d'educació d'AIEC

Convivencia e inspección educativa
José Antonio Corral Fuentes
Mediator cultural de la DT d'Alacant

Adide - PV: Document de bases. Denia 2007
Santiago Estañan, Claudio Castells i Jesús Pellicer

La inspecció que volem
Tudi Torro i Ferrero
Presidenta d'ADIDE-PV

La fuerza de la razón o la razón de la fuerza
Miguel Calderón Estalayo
Inspector d'Educació

III Congrés d'AIEC. Març 2007
Claudio Castells
Inspector d'Educació

Carta de Iñigo Benítez
Iñigo Benítez
Inspector d'Educació

Notes de Premsa

Dotzte anys depurats
Tudi Torro i Ferrero
Presidenta d'ADIDE-PV

Reculls de llibres

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jesús Pellicer García (coordinador), Santiago Estañan i Valentín Velasco Laiseca

Supervisió lingüística: Jesús Pellicer

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Apartat de Correus 29 - 46080 València (L'Horta)

fulls d'inspecció
associació d'inspectors d'educació del País Valencià

EDITORIAL

EL RISC D'ENSENYAR

No cal que els protagonistes vagin a cavall perquè el film siga un western, però cada dia hi ha més centres on és menester inspirar-se en el personatge de Gary Cooper a Solo ante el peligro per interpretar el paper de professor en una aula. No porta l'estrella de xèrif penjada a la camissa, ni llueix un barret d'ales amples, ni aguanta un rifle entre les mans, però el seu rol s'acosta cada vegada més a la mitologia de les pel·lícules de l'Oest. Per afrontar avui el govern d'una classe és imprescindible dotar-s'hi d'un esperit que sintonitza amb els codis d'aquest gènere cinematogràfic.

I és que en massa ocasions el professorat es veu obligat a combatre, pràcticament sense ajuda, contra la indisciplina creixent que afronten a soles i que es diluïda, de vegades, a través d'un duel final. On queda, llavors, la responsabilitat de les famílies? En una societat tan massificada com l'actual, el paper de la família és fonamental. Tanmateix, pares i mares vivim la missió educadora des de la contradicció: Critiquem la competitivitat, però eduquem els nostres fills pensant en ella; censurem el consumisme, però donem als fills tot el que ens demanen; ens queixem que els joves i xiquets siguin tan exigents, però cedim fàcilment davant les seues demandes.

Volem, paradojalment, que l'escola tinga èxit en allò que ha fracassat la família. No ens adonem que l'escola forma part de la societat i que els nostres fills s'eduquen i aprenen més en el carrer i a través dels mitjans de comunicació que en els propis centres escolars. Hem mitificat l'èxit social i el prestigi com a valors indiscretibles. Un llistó que no tots alcancen. El resultat, naturalment, és la frustració, aliment bàsic de l'agressivitat i component essencial de les conductes violentes que, propiciades per la falta de sentiment de culpa i la sensació d'impunitat, han arrelat fàcilment en l'escola.

L'ensenyançament no és una activitat que haja de realitzar-se, necessàriament, en illes de pau, però tampoc en un clima que recorde el salvatge Oest on el mestre esdevé una mena de xèrif de mirada dura i l'aula un saloon poblat per una colla d'indesitjables cowboys. Seria bo adonar-nos en perquè en les demandes que el professorat ens planteja no sols és mereixedor de ser escoltat, sinó també de ser tingut en compte.

Jesús Puig
Inspector d'Educació

MILLOREM LA CONVIVÈNCIA AMB EL DIÀLEG

per Juan Luis Martín Nebot

Experiència educativa del C.E.I.P. Concepción Arenal, de Vila-real

"Els xiquets i les xiquetes de 2n B del Col·legi Concepción Arenal ara venim més a gust a l'escola, perquè estem aprenent a resoldre els nostres conflictes d'una manera diferent.

Abans, si un altre xiquet ens insultava o ens pegava, li feiem el mateix, perquè no coneixíem el Racó dels conflictes.

Però quan feiem primer, la mestra ja ens va explicar els passos que havíem de seguir per intentar solucionar els problemes d'una altra manera.

Des d'així moment, quan dos alumnes ens baralem, anem i ens apuntem al full per anar al Racó dels conflictes.

Allí seiem cadascú en una cadira, junt a la mestra. Primer que res, si estem molt enfadats, la mestra intenta tranquil·litzar-nos per a que puguem parlar amb calma i explicar què ha passat. També hem de dir com ens sentim, si estem enrabiats o tristes.

Mentre un parla, l'altre escolta sense interrompre'l; i després li toca el torn a ell. La mestra ens diu que ens hem de parlar amb respecte, però no ens renya ni li dóna la raó a ningú.

Després arriba l'hora de buscar solucions al problema. I nosaltres mateixos som els que les hem de dir, no la mestra.

Les solucions que solem acordar són: parlar abans de barallar-nos, fer les paus i donar-nos la mà, demanar perdó, jugar junts sense discutir, fer-nos amics per sempre.

Quasi sempre aconseguim arribar a acords i quasi sempre els respectem, i així ja no tornem a barallar-nos.

Però si trenquem els acords, hem de tornar al Racó dels conflictes per tornar a dialogar sobre el problema. I si continuem sense complir, el nostre amic o amiga ja no es tornarà a fiar de nosaltres i la mestra ens haurà de posar algun càstig que no ens agradarà.

La majoria del grup pensem que amb el Racó dels conflictes hem aconseguit millorar la convivència dins de la classe. Però alguns pensen que no és suficient, perquè continuen havent problemes al pati, al menjador, ...

Al principi la mestra ens ajudava més a seguir tots els passos del diàleg sense oblidar-ne cap; però ara de vegades ja parlem nosaltres sols i la mestra pot seguir fent classe amb la resta de xiquetes i xiquets.

Quan aconseguim arribar a un acord, ens quedem molt contents. La mestra i els nostres pares també estan més contents amb nosaltres.

A casa ens diuen que hem de parlar, demanar-nos perdó i perdonar, abraçar-nos durant un minut i no tornar a barallarnos.

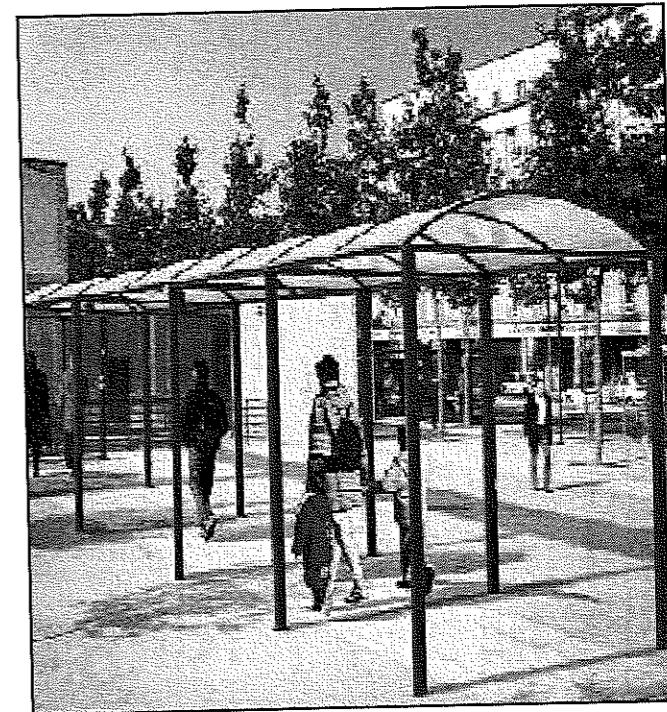
En tutoria també fem activitats per aprendre a expressar els nostres sentiments i hem parlat dels alumnes maltractats. A ningú de nosaltres ens agrada que ens maltracten, per això tampoc no hem de tractar malament als altres".

Aquesta experiència és el fruit de la reflexió i el treball conjunt iniciats ara fa prop de cinc anys al si del Claustre de mestres del Col·legi.

Tot parteix de la convicció del fet que l'escola és, i ha de ser, abans que res, un espai per aprendre a conviure de manera democràtica, respectuosa i pacífica.

Per això, preocupats per la quantitat de problemes existents en les relacions entre els i les alumnes, dissenyem i desenvolupem, durant el curs escolar 2002-03, un projecte de formació del professorat sobre com millorar la nostra acció tutorial. Resultat pràctic d'aquest primer procés formatiu és un nou Pla d'Acció Tutorial que, com a mesura més concreta, contempla la introducció, en l'horari lectiu de tot l'alumnat, d'una hora setmanal dedicada a "Tutoria".

Paral·lelament, l'Equip Directiu del Centre participa en un Seminari-Taller sobre Autoavaluació institucional (Model GA-Rs de Jesús Rul), organitzat per la Inspecció Educativa a

Vila-real. Al llarg d'aquest Seminari-Taller, l'Equip Directiu informa el Claustre de Mestres dels plantejaments teòrics del model de J. Rul i organitza el treball pràctic que s'hi proposa. Aquest treball pràctic consisteix a triar un tema objecte d'avaluació que resulte pertinent en opinió del conjunt del professorat i a dissenyar un procés autoavaluatiu, utilitzant la pauta facilitada pel propi J. Rul.

El Claustre decideix relacionar aquest treball amb el procés formatiu sobre l'acció tutorial i per això tria la gestió dels conflictes de convivència com a tema objecte d'autoavaluació. En conseqüència, elaborem conjuntament un disseny autoavaluatiu per conèixer en profunditat la intervenció de l'alumnat i el professorat en els conflictes de convivència en l'àmbit de l'escola. Aquest disseny inclou la creació dels instruments necessaris per obtenir informació significativa sobre els distints objectius que ens havíem plantejat.

Al llarg del curs escolar 2003-04, portem a terme l'aplicació del disseny autoavaluatiu elaborat el curs anterior:

- Durant el primer trimestre del curs, l'equip d'avaluadores aplica els instruments evaluatius previstos.

- Seguidament, l'Equip Directiu processa tota la informació evaluativa, que queda recollida en un document seguint les pautes facilitades per J. Rul.

- Durant el segon trimestre, i mitjançant un nou Projecte de Formació del Professorat, el Claustre de Mestres analitza, debat i valora tota la informació processada.

- Amb totes les informacions i aportacions recollides,

l'Equip Directiu elabora l'Informe autoavaluatiu final, que

inclou les propostes de millora considerades adients.

Mentre es desenvolupa aquest procés autoavaluatiu, l'Equip Directiu participa en el segon Seminari-Taller amb Jesús Rul, que té per objecte iniciar processos d'innovació i millora. Seguint el procediment emprat el curs anterior, l'Equip Directiu informa el Claustre de Mestres dels plantejaments teòrics del model de J. Rul i organitza el treball pràctic que s'hi proposa, que en aquest cas consisteix a dissenyar un Pla d'innovació i millora.

En coherència amb tot el treball desenvolupat fins així

fulls d'inspecció
associació d'inspectors d'educació del País Valencià

moment, l'Equip Directiu proposa i el Claustre acorda que la pràctica del disseny de millora tinga el mateix objecte que la pràctica autoavaluativa, és a dir, els conflictes de convivència i la seu gestió i resolució. Així, dissenyem un Pla Específic d'Innovació i Millora que té per objecte la millora de la convivència en l'àmbit del Centre i com a objectiu principal l'elaboració d'un Programa d'Educació per a la Convivència.

L'Equip Directiu elabora l'esborrany d'aquest Programa i el presenta al Claustre de mestres. Tot el professorat, reunit en els Equips de Cicle, hi participa fent aportacions i analitzant i seleccionant els materials didàctics a utilitzar.

Mentrestant, al si de la Comissió Pedagògica del Consell Escolar encetem el procés de revisió i actualització del Projecte Educatiu de Centre. El nou Projecte assumeix, de manera conscient, els quatre pilars de l'educació esmentats per l'Informe de la UNESCO de 1996: aprendre a ser, aprendre a conviure, aprendre a conèixer i aprendre a fer.

Per això, entre els objectius que defineix aquest nou Projecte Educatiu de Centre trobem els dos següents:

- Orientar els xiquets i les xiquetes en l'aprenentatge de la convivència democràtica, basada en els valors de la diversitat de les persones i de la igualtat de drets i deures, posant en pràctica actituds com el respecte mutu, el diàleg, la cooperació i la solidaritat, tot evitant qualsevol tipus de discriminació (...).
- Incorporar al Pla d'Acció Tutorial, programes específics que facen realitat, en la pràctica de l'aula, l'educació en valors, com ara un Programa d'Educació per a la Convivència, la pau i la cooperació (...).

Així doncs, comencem el curs escolar 2004-05 amb una gran novetat en la nostra comunitat educativa: l'aplicació del Programa d'Educació per a la Convivència en tots els grups-classe de les dues etapes educatives del Centre: Educació Infantil i Educació Primària.

L'objectiu final d'aquest Programa és intentar fer realitat en la pràctica de l'aula i de tot el Centre el primer objectiu general del Projecte Educatiu de Centre que acabem d'esmentar: Orientar els xiquets i les xiquetes en l'aprenentatge de la convivència democràtica. I per tal d'aconseguir aquest objectiu general, ens planteuem els següents objectius específics:

- Fomentar en l'alumnat actituds de respecte interpersonal i intercultural per tal de conviure sense discriminacions i valorant la riquesa de totes les cultures existents al món.
- Ensenyar a l'alumnat estratègies de resolució dialogada i pacífica dels conflictes que es presenten en la vida diària.
- Promoure un esperit de comprensió, amistat i solidaritat entre ells/elles i entre els pobles i països del món.

Aquest Programa consta de dues grans línies de treball:

1- D'una banda, el desenvolupament d'un conjunt d'activitats específiques d'acció tutorial seleccionades pels Equips de Cicle. Aquestes activitats es porten a terme en la sessió setmanal de tutoria que, com hem dit abans, tenen tots els grups-classe en el seu horari lectiu. Per tal d'assegurar un treball coordinat, els Equips de Cicle elaboren una Programació de Tutoria, que analitzen i valoren al final de cada trimestre.

2 - De l'altra, l'aplicació d'un mètode per a la resolució de conflictes, que anomenem "Parlar fins trobar una solució", mitjançant un instrument comú: el "Racó dels conflictes".

Aquest mètode es fonamenta en la proposta dissenyada i experimentada per la mestra i assessora educativa Barbara Porro. ("La resolución de conflictos en el aula", editorial Paidós, 1999). Segons aquesta autora, "hi ha dues maneres d'abordar un conflicte: el model vell, que porta els/les mestres a intervenir i controlar en tot moment la situació; i el model nou, que ens permet utilitzar els conflictes com a oportunitats per a que les xiquetes i els xiquets practiquen les tècniques de resoldre problemes". Per això, el mètode que ella proposa, i que nosaltres adoptem, es basa en els següents valors i creences:

- Els conflictes no són roïns, sinó que són naturals i, segons com els tractem, poden tindre resultats negatius o positius.
- Els xiquets i les xiquetes no necessiten sempre als adults per resoldre els seus problemes, sinó que poden ser responsables i capaços de resoldre's per si mateixos.
- Errar és humà i els errors són oportunitats per aprendre.
- Quan hi ha problemes, busquem solucions, no culpables.
- No hi ha només un camí correcte, sinó que hi ha moltes formes de percebre les coses i de resoldre problemes.
- És humà enutjar-se i desanimar-se quan hi ha problemes, però hi ha formes respectuoses d'expressar eixos sentiments.
- Quan un xiquet o una xiqueta es comporta malament, el càstig no és la solució. El que cal és animar, guiar i ensenyant el comportament correcte. Els xiquets i les xiquetes es comporten bé quan se senten bé.
- La competitivitat no és una bona forma de motivar l'alumnat. Allò, que genera confiança i ajuda les xiquetes i els xiquets a rendir en els seus estudis i a establir relacions més profundes és la cooperació.

Cada principi de curs, els primers passos per aplicar aquest Programa d'Educació per a la Convivència consisteixen a:

- Presentar-lo i explicar-lo detalladament al professorat nou en el Centre, que no havia participat en la seu elaboració.
- Recordar i/o explicar a l'alumnat de tots els grups-classe en què consisteix el mètode de resolució dialogada dels conflictes i com es farà ús del "Racó dels conflictes".
- Explicar també el mètode a totes les famílies, en la primera reunió col·lectiva de tutoria, i sol·licitar la seua col·laboració.

El curs escolar 2004-05 es caracteritza doncs per l'aplicació experimental d'aquest Programa d'Educació per a la Convivència, que comença a canviar de forma significativa la dinàmica de les relacions interpersonals en el nostre Centre. Al final del curs, en tots els equips i òrgans de participació i decisió del Centre (Consell de Delegades i Delegats de l'alumnat, Equips de Cicle, Claustre de mestres i Consell Escolar) valorem positivament l'experiència, per la qual cosa decidim consolidar-la i enriquir-la durant els cursos següents.

Els cursos 2005-06 i 2006-07 representen la consolidació d'aquest Programa d'Educació per a la Convivència, com a tasca central i col·lectiva que intenta implicar a tota la comunitat educativa.

- El Programa ha estat completat amb un document annex que informa i orienta el professorat sobre "el maltractament entre companys", per tal de fer-ne prevenció.
- Tots els grups-classe d'Educació Primària han treballat un material específic d'orientació i prevenció dels maltractaments entre companys, activitat que ens ha permès seguir incident en la necessitat d'un compromís

personal i col·lectiu per aconseguir una convivència respectuosa i pacífica.

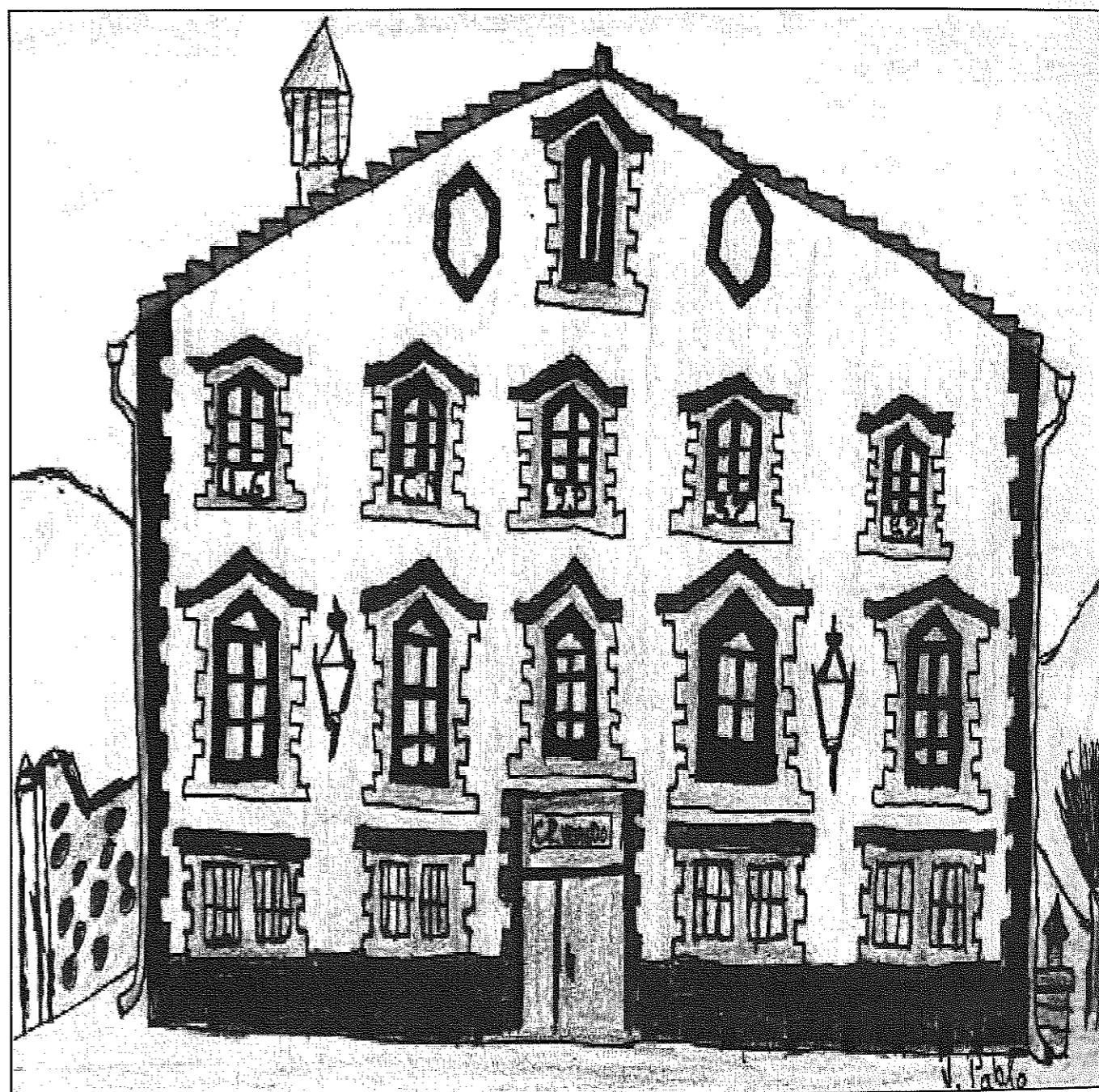
- Hem intentat millorar el seguiment de l'ús del "Racó dels conflictes", amb una pauta descriptiva facilitada a tot el professorat.

- En l'informe de desenvolupament de la P.G.A., que l'Equip Directiu presenta al Consell Escolar a la fi de cada trimestre, s'inclou un apartat específic que recull el treball portat a terme en l'àmbit de l'acció tutorial amb l'alumnat i, més concretament, l'ús que s'ha fet del "Racó dels conflictes" i com ha contribuït a millorar la convivència dins l'aula.

- Amb la col·laboració de tres mediadors interculturals, hem portat a terme en tots els grups-classe de 2n i 3r cicle d'Educació Primària diferents activitats interculturals, els objectius de les quals eren: conèixer alguns trets de les cultures pròpies dels alumnes nouvinguts al centre i afavorir l'enriquiment mutu que pot generar el contacte i la convivència pacífica i respectuosa entre persones de cultures diferents.

Per acabar, cal dir que som conscients del fet que no hem inventat res de nou. Però entenem que recuperar el diàleg com a instrument bàsic per a la resolució de conflictes, donar als alumnes la paraula i el protagonisme en la presa de decisions, i mantenir curs rere curs un treball col·lectiu del professorat en aquest sentit, són factors que poden modificar positivament les formes d'actuar i augmentar les habilitats personals i socials de tot l'alumnat del Centre. En definitiva, pensem que així podem fer una xicoteta contribució a la millora de la convivència en l'àmbit del Centre, del barri, de la localitat i de la societat en general.

Juan Luis Martín Nebot
Director del C.E.I.P. Concepción Arenal
de Vila-real

"ENTRE TODOS"

Un proyecto global de convivencia y atención a la diversidad

por Angel Aníbal García Platas

San Juan Bautista es un colegio de infantil y primaria de Torrent, con una personalidad específica y unos rasgos singulares que lo hacen diferente a cualquier otro.

Nuestro principal protagonista, por supuesto es el alumnado. Tenemos un 40% de extranjeros, un 30% son de etnia gitana y el otro 30% payos. De todos ellos, más de un 40% están en situación de desigualdad y desventaja por razones sociales, económicas, culturales, étnicas y otras. Además, un alto índice del alumnado presenta, una escasa valoración hacia la escuela, un bajo rendimiento académico no compensado en el ambiente familiar y problemas conductuales.

En cuanto a las familias, las hay implicadas, participativas y que ayudan a sus hijos, pero también tenemos familias con poco interés por la escuela, con baja colaboración, con desconfianza hacia el profesorado y con problemas de convivencia y comunicación con el centro.

A partir de análisis de esa realidad, el equipo directivo pone en marcha en el curso escolar 2004-2005 el proyecto "Entre todos", un proyecto de compensación educativa en el que, con los años, se han ido integrando todos los demás programas, planes y proyectos del centro, convirtiéndolo en un proyecto global de convivencia y atención a la diversidad.

En este proyecto se concretan las actuaciones que permiten mejorar la convivencia, prevenir y compensar las situaciones de desventaja social y educativa, garantizar la igualdad de oportunidades, avanzar hacia una escuela inclusiva y lograr en definitiva, una educación de calidad para todos y con todos.

Estas las diversas actuaciones programadas, destacan: los grupos de refuerzo, en los que se implica todo el profesorado; el plan de inserción e integración del alumnado de nueva incorporación; diversos talleres para desarrollar actitudes de convivencia y cooperación; el plan de aceleración en lectoescritura para primer ciclo, con el objetivo de acelerar el progreso y dotar de planes enriquecidos a aquellos alumnos que menos expectativas tienen; y el programa de acompañamiento escolar para mejorar las expectativas de los alumnos con dificultades en el tercer ciclo de primaria.

Pero una acción o un conjunto de acciones no eran suficientes para lograr los objetivos propuestos, había que ir más allá, era necesario conseguir un cambio de actitudes, de los sistemas de valores y de las creencias, fomentar el sentido de comunidad, la educación para todos y la

participación.

Este ha sido el gran logro de San Juan Bautista en los tres años que lleva desarrollando su proyecto: la implicación, compromiso, participación activa y colaboración de todos los agentes educativos para lograr "entre todos" los objetivos propuestos.

El desarrollo y aplicación del proyecto se aborda desde un planteamiento global, en el que el equipo docente se ha de comprometer con todo el centro educativo y no solamente con su aula y su asignatura, con una actitud de mejora continua y que se implique en los proyectos del centro de forma colaborativa.

Para ello, cada curso escolar, se desarrolla una labor exhaustiva de formación, información y documentación para todo el profesorado; se llevan a cabo cursos de formación en centros y programas de formación conjunta relacionados con los objetivos propuestos y se planifican y llevan a cabo experiencias de innovación que siempre han sido reconocidas con la obtención de importantes premios. De esta manera se ha ido logrando que el éxito o fracaso a nivel escolar no dependa de actuaciones individuales, profesor a profesor, sino de la actuación conjunta de todo el profesorado.

Decidimos también buscar ideas creativas, canales nuevos y efectivos de comunicación y colaboración con las familias que fueran más allá de los mecanismos institucionales de participación. Desde el principio, fue objetivo del equipo directivo, recuperar la convivencia, por lo que se decide, aprovechando que desaparece el AMPA, partir desde cero, dar entrada y protagonismo a todas las familias y facilitar su incorporación, implicación y compromiso a través de la que llamamos "la comisión de madres".

La comisión de madres está constituida por dos o tres madres de cada aula que se presentan voluntarias en las diferentes reuniones de tutoría que se hacen a principio de cada curso escolar. En total más de veinte madres representativas de todas las familias del centro.

Esta comisión, formada solamente, por ahora, por madres, se reúne con el director, las veces que sea necesario, no tiene presidenta, ni secretaria, ni tesorera. Todas pueden decir lo que quieran, proponer, criticar, pero respetando la cualificación técnica del profesorado y el liderazgo del equipo directivo en el funcionamiento del centro. La única norma es que no pueden tratar temas personales, sino problemas o ideas generales del centro, que afecten a todos.

La comisión de madres tiene cuatro funciones básicas. La primera es conocer la organización y funcionamiento del centro, el gran logro en estos tres cursos escolares ha sido la comunicación y la información. La comisión ha podido constatar que es importante que los padres sepan las cosas que se hacen en la escuela, pero todavía es más importante saber porqué y para qué se hacen. La falta de información es la que ha impedido en otras ocasiones, su participación en igualdad de condiciones.

La segunda, impulsar las relaciones entre familia y escuela, gracias a la gestión de la comisión de madres se organizaron en el 2005 las elecciones a consejos escolares de una forma creativa y se logró un 47,8% de participación de padres y madres, el mayor de toda la localidad.

La tercera, organizar actividades conjuntas, que son siempre para todos los alumnos y alumnas y las subvenciona el ayuntamiento o el propio centro.

Y la cuarta, promover la formación de padres y madres a través de conferencias, coloquios, cursos específicos como el de informática para madres, etc.

Gracias a la comisión de madres, ha mejorado el comportamiento del alumnado, las relaciones entre las familias y la escuela, han aumentado las expectativas colectivas y, sobre todo, se ha adquirido una conciencia de grupo y sentido de pertenencia a la comunidad educativa. Todo ello ha permitido que vivan con orgullo la experiencia de sentirse representantes del colectivo al que pertenecen, de un proyecto educativo muy importante en cualquier momento y lugar porque han conseguido el respaldo y reconocimiento de toda la comunidad educativa de Torrent y de centros de la comunidad que se interesan por su funcionamiento.

El centro también busca la colaboración de otras instituciones del entorno: facilita las instalaciones y el material para actividades culturales y deportivas y mantiene contactos con las asociaciones de inmigrante.

Pero la colaboración fundamental la lleva a cabo con Javier, el representante de la iglesia evangélica del barrio, que acoge a un alto índice de alumnos y alumnas con problemas y dificultades, lo que ellos llaman el culto. Los alumnos respetan a Javi y a sus monitores, gente del barrio que ha salido de "problemas" y tratan de transmitir a esos chicos que no sean como ellos fueron, a través de sus experiencias. Cuando hay un problema de convivencia que está resultando difícil de solucionar en el colegio, se reliza una reunión con Javier y se intercambian opiniones sobre ese alumno, su comportamiento y problemas en el culto y en casa, que Javi conoce muy bien y su comportamiento en el cole. Siempre se llega a un compromiso que funciona casi siempre a través de los campeonatos de fútbol y de las actividades que organiza el culto, pues a los alumnos les preocupa mucho que puedan quedarse sin ellas.

Desde los primeros pasos para realizar la idea, fue preocupación del equipo directivo y de las familias, que este proyecto de cambio se encontrase legalmente respaldado y hemos logrado que en este camino no estemos solos. Desde el principio hemos contado con el apoyo del inspector de educación y del ayuntamiento, que se han implicado totalmente en el proceso.

La inspección, además de desarrollar su función institucional de garante del cumplimiento de la norma, es un instrumento de información, asesoramiento y de mediación entre todos los sectores de la comunidad escolar. Su intervención y protagonismo es fundamental en la ordenación de la convivencia y, muy especialmente, en algunas situaciones de conflicto, donde su mediación es la clave de recuperación

de la normalidad.

La intervención del ayuntamiento es fundamental a través de los medios y recursos que ofrece a la escuela pública y a nuestro centro en particular: psicóloga casi permanente, ayudas para diversas actividades y subvenciones para todo tipo de proyectos de innovación.

Al repertorio de las actuaciones descritas es necesario incorporar la evaluación como una función esencial para mejorar la calidad en la escuela.

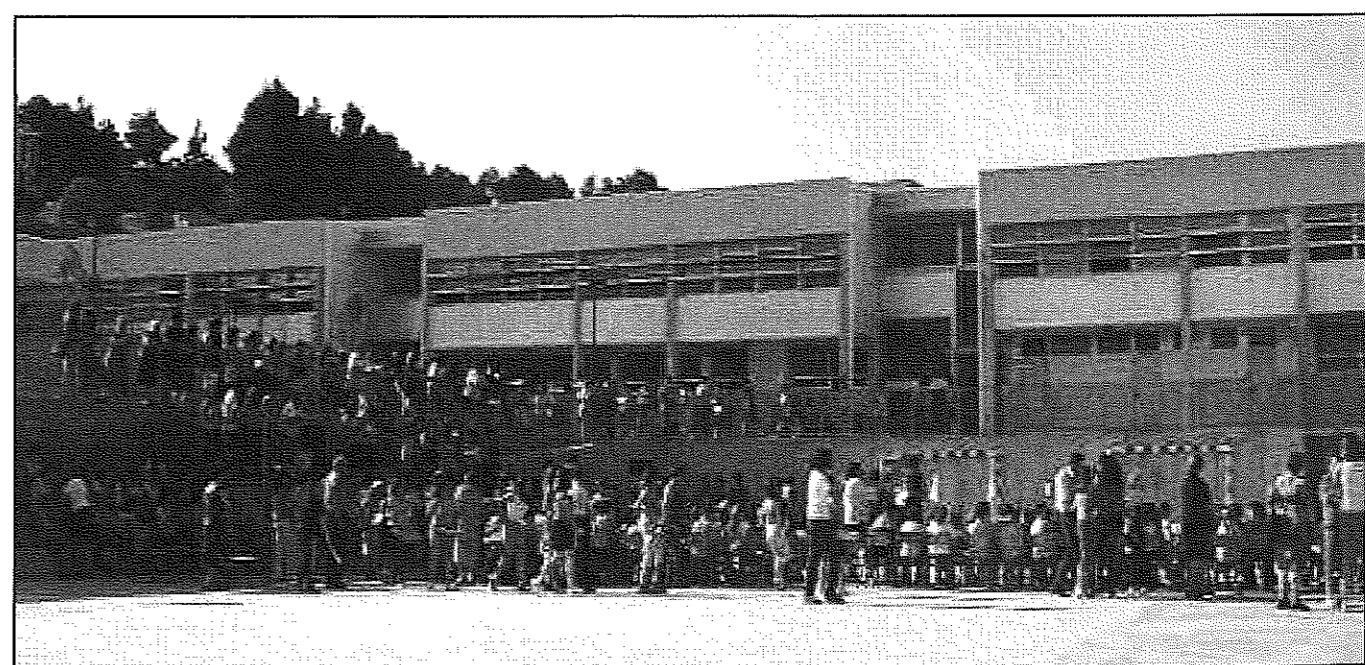
Toda evaluación requiere siempre un compromiso de comprensión, participación y corresponsabilidad de todos los sujetos implicados. Por un lado el profesorado debe sentir la necesidad de la autoevaluación como un instrumento de mejora personal y colectiva, por otro, también deben participar los otros sectores de la comunidad, alumnos, padres y la administración con su evaluación externa.

En nuestro centro, la evaluación interna del proyecto hace posible un mejor conocimiento de la realidad y orienta la toma de decisiones. Además proporciona un esquema de trabajo que facilita la mejora de la organización y el funcionamiento del proyecto, así como de los procesos educativos y de sus resultados.

Al finalizar el tercer año hemos llevado a cabo una encuesta con el nombre ¿Qué piensan los padres del colegio de sus hijos?, en la que hemos logrado que participe un 70 % de las familias y que nos ha permitido obtener información relevante que se puede incorporar adecuadamente a los procedimientos de planificación y toma de decisiones en el centro.

Desde la organización de la escuela no hay que descuidar la comunicación ni la imagen exterior del centro, San Juan Bautista busca una escuela exitosa y quiere dar a conocer sus proyectos, hacerlos públicos y presentar y compartir experiencias. Nos presentamos al premio nacional de compensación educativa y el jurado que visitó el centro pudo comprobar que todo lo expuesto en el proyecto era cierto y no simplemente un enunciado de intenciones. El reconocimiento que hemos recibido por parte del Ministerio de Educación, con la concesión del Primer Premio Nacional de Compensación Educativa, supone una inyección de energía, un estímulo, un impulso para seguir adelante en el camino hacia una educación de calidad para todos y con todos.

Ángel Aníbal García Platas
Director del CEIP San Juan Bautista - Torrent

PLAN PREVI: "MARCO PARA LA CONVICENCIA ESCOLAR"

per Carmen Godoy Mesas

Un buen clima de convivencia, respetuoso y constructivo, es la piedra angular de cualquier sistema educativo que pretenda ofrecer una enseñanza de calidad que garantice el desarrollo personal y garantice la igualdad de oportunidades a nuestros alumnos.

Durante los últimos años, en España se habla mucho de convivencia escolar y, con mucha cautela, sobre violencia escolar. Ambas existen y ambas se dan en la escuela. Ante la primera se plantea el reto de "proveerse" de habilidades, conocimientos, y en definitiva de una nueva mentalidad ante el conflicto; mientras que la segunda requiere de una respuesta contundente y decidida.

La capacidad de que disponen los medios de comunicación para focalizar la atención de la sociedad en determinados conflictos y el impacto visual y emocional que producen a los ciudadanos es de sobra conocido. Habitualmente, además, conlleva resultados de dimensiones y alcance desmesurados en la formación de la opinión pública, pero que no reflejan la realidad global del sistema educativo ni tan siquiera la realidad particular del centro docente en el que se ha generado o producido el conflicto.

¿Por qué se producen situaciones conflictivas en la escuela? Partimos de una premisa y una realidad incuestionables: los conflictos son elementos constitutivos de las relaciones sociales, de las relaciones humanas. Es normal que se produzcan. Se trata de enfrentamientos entre los intereses, gustos, opiniones, etc. Lo que no es normal es que traten de resolverse mediante el empleo de la violencia.

Las personas aprendemos a convivir relacionándonos unos con otros, afrontando el conflicto como una oportunidad para el crecimiento y la maduración personal. En la vida, muy a menudo, se nos presenta el reto de aprender a convivir con el conflicto de forma positiva, descartando la violencia como una respuesta aceptable, y éstos se producen en todos los ámbitos de nuestro desarrollo personal y social, pero hay que saber afrontarlos desde el reconocimiento y la búsqueda del equilibrio entre los derechos y deberes individuales y colectivos. La convivencia se aprende y es un aprendizaje valioso en la vida de toda persona. Además la convivencia nos enseña a posicionarnos frente a los retos de la vida y posibilitan el aprendizaje.

Afortunadamente, los niveles de conflictividad y de violencia de nuestras escuelas no son alarmantes, pero sí son lo bastante significativos porque afectan a personas.

Las escuelas no son establecimientos estancos ajenos a lo que ocurre tras sus muros, sino que las aulas son un reflejo, a pequeña escala, de las virtudes, los males, y en definitiva de la sociedad en la que se inserta y de la que proceden sus alumnos.

Por lo tanto, que los sentimientos y valores menos nobles que hoy en día presiden la sociedad penetren con naturalidad y sin esfuerzo en los centros educativos no debería extrañar a nadie.

De todos ellos, quizás el más perjudicial y corrosivo sea el consumo, ensalzado como una necesidad que invade prácticamente todos los ámbitos de nuestra vida.

Sin pretender establecer una relación de causa-efecto, parece que todas las expectativas creadas y frustradas con igual rapidez, favorecen una espiral de desengaño que puede explicar en parte la indisciplina de algunos de nuestros alumnos y alumnas. Así, nuestros jóvenes perciben la felicidad como el diferencial entre lo que se desea y lo que se posee.

El esfuerzo y el retraso de la gratificación sufren hoy un

desprestigio. Si me permiten, se ha perdido la "cultura del esfuerzo" y no sólo me refiero a la escuela. No podemos olvidar que la escuela no es la única institución socializadora. Familia y sociedad también detentan esa responsabilidad aunque algunos se empeñen en derivar sus responsabilidades hacia el sistema educativo.

Pero no es posible que el sistema educativo haga frente en solitario a una labor que no depende exclusivamente de su influencia. Lo sabemos mejor que nunca pues comprobamos cómo la sociedad ha perdido su capacidad de trasmitir valores.

Ese espacio, en cambio, queda ahora vacío de autoridad y contemplamos que hoy todo lo que no está penado legalmente parece lícito.

El ámbito educativo se muestra como uno de los escenarios a la vez de riesgo, pero también de protección. Es un espacio privilegiado para construir la convivencia y la responsabilidad, condiciones básicas de las que depende el futuro de nuestros jóvenes. Y no debemos olvidar que compartimos con los profesores de nuestros hijos su educación, razón por la que merecen toda nuestra consideración, respeto y apoyo.

Hablamos de unos profesionales sobre los que constantemente caen todas las miradas cuando se habla de problemas educativos.

La voluntad de la Conselleria por abordar este problema se tradujo en 2004 en la creación del Observatorio para la Convivencia Escolar, herramienta al servicio de la comunidad educativa cuyo trabajo ha dado como resultado el Plan PREVI. Este plan ha sido concebido para dar respuesta a las necesidades detectadas por la propia comunidad educativa, por lo que cada una de sus iniciativas está diseñada para atender a sus problemas concretos. Contempla tres tipos de medidas:

1. **Medidas de prevención dirigidas al sistema educativo** para que, desde el conocimiento y la información se pueda intervenir con instrumentos sencillos y operativos, y lograr que todos se sientan seguros, protegidos y participantes en un clima escolar donde la violencia no sea una respuesta tolerable.

2. **Medidas de prevención concretas dirigidas a la población en riesgo.** Con éstas pretendemos que todo alumno/a que pueda sufrir alguna situación de violencia se sienta inmediatamente atendido.

3. Y por último, **medidas de prevención y sensibilización dirigidas a toda la sociedad**, puesto que entendemos que toda ella ha de verse implicada si queremos tener éxito.

El plan PREVI (Prevención de la violencia y promoción de la convivencia escolar) constituye una iniciativa pionera a escala nacional, ya que en lugar de abordar el tema de forma fraccionada, con medidas y acciones parciales, pretende atender la convivencia escolar de forma holística y global, integrando en un mismo plan medidas que alcancen al conjunto de la comunidad educativa, tratando de responder a la complejidad de factores que influyen en este problema y a las necesidades concretas de familias, profesorado y alumnado.

La nueva realidad de unas aulas muy diversas, en que el aprendizaje académico parece haber pasado a un segundo plano, exige a los profesores un esfuerzo constante comparable al de muy pocas profesiones. Para afrontar con éxito su trabajo no pueden estar solos y necesitan de la complicidad de la sociedad en su conjunto, con las familias a la cabeza, apoyando su labor y confiriéndoles la autoridad que necesitan

para que su trabajo sea reconocido y valorado con el respeto que merece.

No obstante, cada centro educativo posee una cultura propia que se debe traducir en una fórmula concreta y personalizada. La idiosincrasia de cada centro nos permitirá singularizar las diferentes realidades en función del grupo humano y de su contexto.

Por esa razón el Plan PREVI no ofrece fórmulas rígidas y homogéneas, porque los docentes, que siempre han ejercido y ganado experiencia en más de un centro, saben que no hay fórmula mágica. De ahí la conveniencia de trabajar en unos Planes de Convivencia que reflejen la especificidad de cada centro y tracen, merced a un conocimiento cercano de sus características, los cauces para vertebrar de la mejor manera posible los intereses de profesorado, familias y alumnado.

Expresión de todo lo dicho y ante la necesidad de ofrecer y facilitar el clima adecuado en los centros educativos y en las aulas para que se conviertan en espacios de crecimiento personal y profesional, nos ha llevado, desde la responsabilidad asumida por la Administración Educativa, a publicar una Orden para que cada centro elabore su propio Plan de Convivencia. (Orden de 31 de marzo de 2006).

Su objetivo es que cada centro, partiendo de su realidad, planifique sus estrategias de prevención e intervención con la participación de todos los agentes de la comunidad educativa. La convivencia es un intento de equilibrio entre lo individual y lo colectivo, lo que requiere el trabajo de todas las personas de la comunidad educativa en pro del bien común.

Uno de sus propósitos es favorecer también el diálogo con los agentes del entorno, propiciando que la permeabilidad sea recíproca: de dentro del centro hacia fuera y que los centros educativos se conviertan en espacios de aprendizaje y referentes para su entorno en el sentido más amplio.

Con el Plan de Convivencia se pretende:

- Clarificar la misión del sistema educativo y, en particular la de cada uno de los centros, para que se fundamente en un modelo educativo constructivo y de calidad, en el que cambien las creencias y actitudes negativas que habitualmente tenemos hacia el conflicto.

- Que todos los miembros de la comunidad educativa reflexionen sobre las posibilidades que atesora cada centro para gestionar la convivencia, y sobre las herramientas y habilidades que necesita para ello.

- Reformular el sistema disciplinario (Reglamento de Régimen Interno) adecuándolo al modelo de convivencia que persiguen y a la normativa vigente.

- Analizar las posibles estrategias para Corregir las Debilidades, Afrontar las Amenazas, Mantener las Fuerzas y Explotar las Oportunidades e identificar todas aquellas cosas que los centros deben hacer bien para alcanzar un clima escolar óptimo, y

- Disponer de una serie de indicadores que sirvan para medir y evaluar su situación y tomar las decisiones necesarias.

Todo este proceso de planificación en un centro educativo, debería orientarse a conseguir los mejores resultados en todos sus aspectos:

- En las relaciones entre las personas,
- En el aprendizaje
- En la mejor gestión organizativa, y
- En el clima escolar.

Por esa razón, con los Planes de Convivencia se apuesta por incentivar acciones concretas y contextualizadas para abordar cada caso con la especificidad que sus protagonistas merecen.

La convivencia escolar es una tarea y una construcción

cotidiana, necesaria y posible y que constituye una rica y valiosa experiencia educativa.

Además, el desarrollo de los Planes está reforzado por la batería de medidas que, impulsadas por el PREVI, dan una cobertura integral y preventiva a la convivencia escolar.

Son, entre otras:

- **Registro Central de Incidencias** (Orden 25 de noviembre 2005) cuyo objetivo es registrar y analizar todos los problemas de convivencia graves que se den en los centros. Gracias a esta herramienta disponemos de un diagnóstico fiable del clima de convivencia que viven nuestros centros y que nos permite poner las medidas necesarias donde más se precisen. El procedimiento de notificación es on line a cargo del director, lo que asegura la confidencialidad de los datos. Constituye una fuente de información seria y rigurosa de la situación en nuestra Comunitat, sin precedentes en España.

Tal y como refleja el estudio del Registro Central de Incidencias, al año de su puesta en marcha, de un total de 2913 centros de la Comunitat, 353 han registrado sus incidencias. El bajo número de registros se debe principalmente a que los datos que se recogen son fundamentalmente sobre aquellos incidentes que implican sospecha de acoso. Así, estos datos reflejan que el 12% de centros que informan perciben esos incidentes como susceptibles de ser acoso.

De las 353 entradas:

- 26 son de posible acoso (7%) confirmándose en 7 casos (2%): 3 de ciberbullying, y el resto en su forma de exclusión social y agresión.

- El resto de entradas responden a incidentes en los que no quedan definidos los aspectos propios del acoso, pero que igualmente se han investigado y, en los que también se ha actuado.

A partir de este análisis se ha trabajado específicamente en doce centros que presentaron el mayor número de registros, y como consecuencia de sugerencias directas y concretas de éstos, ya está preparada la nueva orden de Registro de Incidencias y modelo de recogida de datos que proporcionará información más amplia y ajustada de los incidentes (se incluirá el vandalismo, las agresiones, las peleas, el uso indebido de móviles...).

• **Unidades de Atención e Intervención (UAIs)**, en marcha a en las tres Direcciones Territoriales de Educación, se componen de equipos técnicos específicamente dedicados a atender y actuar urgentemente sobre cualquier incidencia grave relacionada con la convivencia. Compuestas por inspectores y psicopedagogos cuyas funciones son: atender y ofrecer auxilio inmediato a las víctimas de violencia escolar; atender todas las consultas y ejercer como asesores de centros y familias sobre cómo actuar ante problemas convivencia; también coordinan todas las acciones con el centro y la inspección en casos graves, informando a las familias, y coordinando las actuaciones inmediatas, haciendo una evaluación y un seguimiento individualizado de cada caso.

• **Audiovisuales (materiales didácticos)**: se han rodado 4 cortometrajes para secundaria y 2 para primaria que dramatizan posibles conflictos de convivencia. Están acompañados de sendas guías para llevar a cabo una novedosa formación que enseña cómo resolver conflictos de forma pacífica. La novedad no sólo estriba en que los cortometrajes han sido diseñados a propósito para estos talleres, bajo supervisión del Comité del Observatorio; sino también en que se imparte a padres y madres la misma formación que a profesores/as y al alumnos/as.

• **Página web "Orientados"**: ofrece orientación y asesoramiento a padres, profesorado y alumnado para mejorar la convivencia escolar y detectar el acoso. También pone a disposición del profesorado formación on-line sobre técnicas de resolución de conflictos y dispone de tres correos electrónicos para atender sus peticiones.

• **Protocolos actuación y detección**: se han facilitado a los centros unos protocolos que homogeneizan los pasos a seguir en casos de indisciplina graves o de acoso; están acompañados por unas plantillas que ayudan a reconocer los casos de acoso de incidencias corrientes.

Una escuela segura identifica las primeras advertencias, analiza las amenazas y vulnerabilidades, identifica los problemas, los mide y busca soluciones. Integra a padres/madres, equipos directivos, docentes e involucra a la Administración, demandando de ésta respuestas concretas, basadas no sólo en la dotación de recursos y habilitación de programas, sino en la experimentación y pilotaje de nuevas formas de ser y estar en la escuela. Se han de favorecer los vínculos con la comunidad coordinándose con todas aquellas instancias que promocionen a la escuela como espacio de

calidad y referente de barrio o localidad.

• **Protección entorno escolar**: facilitamos a los centros educativos una ficha donde pueden notificarnos aquellas situaciones que, ocurriendo en su exterior, puedan afectar a la convivencia entre sus alumnos. Desde la Conselleria se trasladan a las respectivas subdelegaciones del gobierno para que se alerte a las fuerzas de seguridad y se pongan las medidas oportunas. Mejoran nuestra coordinación para prevenir incidentes en las inmediaciones de los centros.

• **Convocatoria de premios**: Con la convocatoria de premios se pretende incentivar a la comunidad educativa para que lleve a cabo iniciativas que promocionen la convivencia y prevengan la violencia. Esta convocatoria va destinada a todos los sectores de la comunidad escolar, de centros docentes públicos y privados.

- Campañas de publicidad y sensibilización
- Charlas informativas
- Talleres de formación-sensibilización para profesionales de los medios de comunicación
- Ampliación cobertura Jurídica docentes
- Congreso Familia y Escuela
- Convenio FAVIDE (Oficinas de Atención a Víctimas del Delito) protección y asesoramiento víctimas
- Convenio entre la Conselleria y AVACU (Asociación Valenciana de Consumidores y Usuarios) para el ESTUDIO DE LA VIOLENCIA EN LOS VIDEOJUEGOS.

Servicio de Atención Psicológica externa a la Comunidad Educativa, mediante convenio entre la Conselleria de Educación y la Universidad de Valencia, la Universidad Miguel Hernández de Alicante y la Universidad Jaime I de Castellón.

Estas proporcionarán el diseño de programas de apoyo psicológico y la formación necesaria para que profesionales de la Psicología Clínica del Colegio de Psicólogos de la Comunitat Valenciana proporcionen ese apoyo externo. De tal forma, cuando algún miembro de la comunidad educativa, en temas relacionados con la convivencia escolar, requiera de una atención y/o tratamiento específico y estén agotados los recursos propios del centro, podrá disponer de este servicio, una vez analizado, derivado y aprobado por cada UAI provincial.

Carmen Godoy Mesas
Inspectora Coordinadora Plan PREVI
Comunitat Valenciana

PER REPENSAR EL PAPER DE LA INSPECCIÓ EN LA CONVIVÈNCIA EN ELS CENTRES ESCOLARS

per Jesús Viñas i Cevera.

En aquest breu article procuraré fer una breu incursió al tema de la convivència escolar i donat que l'article és per ADIDE-PV, faré una breu reflexió sobre el paper de la inspecció.

1. Qüestions bàsiques que cal tenir en compte en la convivència escolar:

La convivència té relació directa amb la qualitat.

El nostre país s'ha de felicitar que en el món educatiu s'ha aconseguit l'objectiu bàsic, essencial d'escolarització fins als 16 anys per a tothom. El nou objectiu s'ha centrat en la qualitat. Ara bé, així com escolaritzar és quelcom molt precís, definir i aconseguir una educació de qualitat és una qüestió que permet diverses interpretacions ja que el terme té indicadors diferents en funció d'allò que es consideri essencial en l'ensenyament. comú, entre totes les interpretacions es la correlació directa entre el clima de convivència del centre i uns resultats educatius satisfactoris. Per dir-ho planerament quan les relacions entre el professorat i l'alumnat són bones les possibilitats d'un millor rendiment acadèmic i d'una més efectiva educació integral s'incrementen notablement.

La convivència és un procés i un resultat.

Per tant podem afirmar que millorant la convivència millorarem l'educació sense ser contradictori amb l'affirmació que quan en un centre s'obté uns bons resultats educatius es millora directament la convivència.

que estan directament relacionades i per tant és una falta de visió sorprenent postures pedagògiques d'alguna part del professorat que amb bona intenció pretenen millorar el clima de convivència sense relació amb el compliment del currículum. I a l'altra banda, hi ha una posició resistent de part del professorat que encara veu el currículum exclusivament com un pla d'estudis i en conseqüència encara no ha entès que tot aprenentatge és de cada alumne i que no tothom aprèn igual, ni tothom es motiva de igual manera, ni tots i totes tenim les mateixes aptituds i capacitats. I cal dir-ho, tothom pot aprendre.

Per tant la convivència en el centre no solament és un resultat de les relacions fortuites que s'estableixen per azar. La convivència també és un resultat de la coherència, de la motivació de l'alumnat i del propi professorat, dels objectius clars, dels recursos que es mobilitzen, de les habilitats professionals dels docentsiii. És el resultat d'una organització efectiva i exigent.

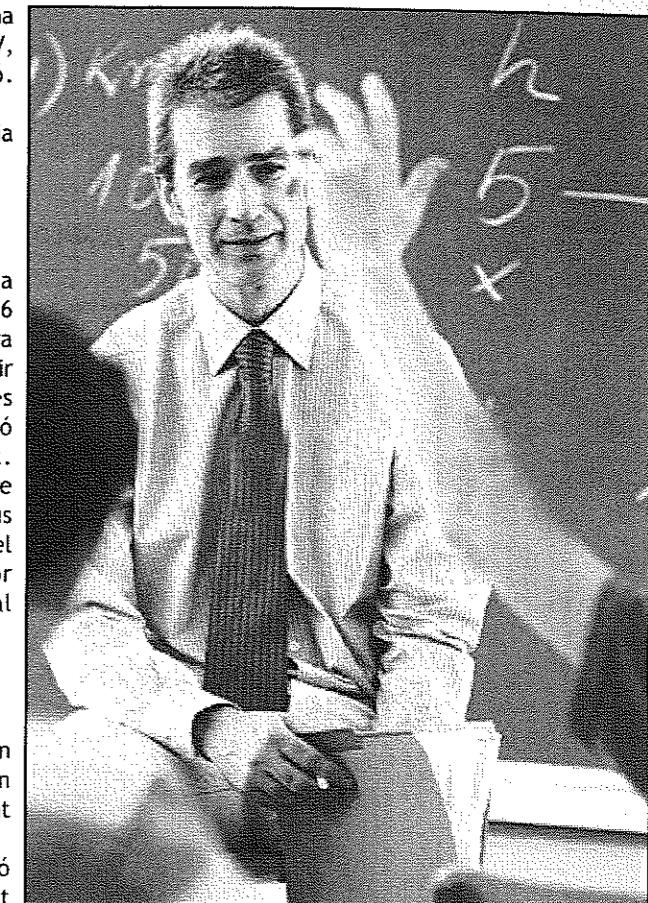
El centre és la unitat de canvi.

La unitat de canvi per a la millora de la convivència en l'ensenyament és el centre educatiu i cal que les administracions educatives no ho oblidin.

L'observatori per a la violència escolar, els cursos de formació de professorat en la cultura de la mediació i resolució de conflictes, la normativa que regula els plans de convivència de centre, la pròpia inspecció educativa, són recursos que poden ajudar amb més o menys encert a la millora de la convivència però la clau de l'exèit és l'escola o l'institut.

Entre les certeses que ens ha aportat la teoria sistèmica és el caràcter propi de cada centre. No ens referim a documents institucionals com l'ideari o el Projecte educatiu de centre, que poden tenir o no influència en el centre, parlem de com es concreten en cada centre les relacions entre les diferents persones, bàsicament l'alumnat amb tota la influència familiar i el professorat i sense oblidar l'entorn social sovint molt rellevant.

Com que cada centre és únic les estratègies de canvi poden ser diverses. Com solem dir en els cursos de formació per a la resolució de conflictes: "No és cert que tots els camins portin a Roma, però segur que n'hi ha més d'un". És a dir, cada centre haurà de fer un ànalisi (un diagnòstic) de la situació de la convivència en el seu centre, determinar objectius de millora, concretar actuacions i avaluar-ne els resultats. Aquests processos regulat és el PLA DE CONVIVÈNCIA DEL CENTRE, una eina que serà útil sempre que no esdevingui pura burocràcia.

Paper de la inspecció d'educació

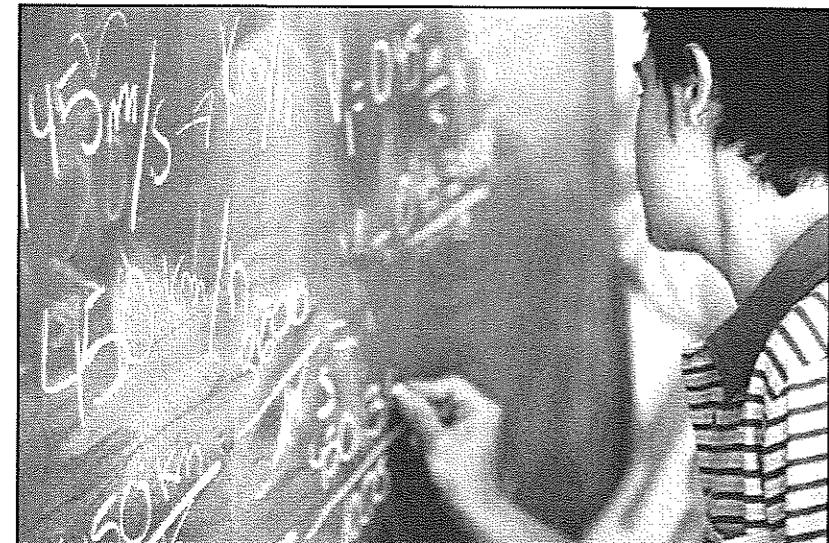
Sovint he expressat en congressos d'ADIDE que la inspecció d'educació en el model normatiu actual és una part de la pròpia administració educativa i per tant, encara que ha de disposar d'una autonomia tècnica, el seu paper en els centres per treballar per la millora de la convivència ve determinada també per quin paper s'adjudica l'administració.

Encara que hi pot haver diferències substancials segons com s'entengui el paper de l'administració educativa crec que actualment ja s'està d'acord en la tercera qüestió bàsica anteriorment expressada en el sentit que els canvis només es donen des del centre i per tant l'administració encara que pot tenir un paper rellevant en el suport i en l'orientació en relació a la convivència dels centres no n'ha de ser la protagonista.

Partint d'aquest principi i fent una simplificació necessària pel reduït espai d'aquest article el missatge central que voldria compartir es que al meu parer la inspecció d'inspecció pot tenir tres eixos de treball en el tema de la convivència:

A) Paper de garantia de convivència. Cal que sigui capaç de detectar i no solament per iniciatives externes, quan des dels centres educatius sufragats amb fons públics es donen discriminacions relacionades amb les persones i els seus grups culturals i econòmics. Per tant entenem per raó de característiques personals, de raça, de sexe, de cultura i llengua, de classe social etc.... Si els inspectors i els inspectores fossim capaços de intervenir eficaçment en aquests casos, que desgraciadament no són pocs, podríem estar satisfets. Per tant és una actuació en favor de la igualtat.

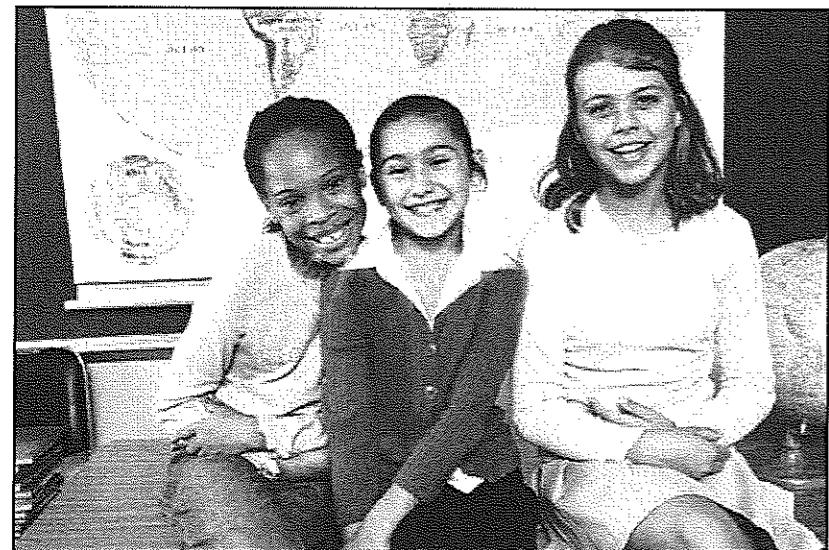
B) Paper de suport i assessorament i s'escau, de coordinació. Suport en el sentit actual del que s'anomena coaching, és a dir, amb la consciència plena que és el propi centre que aprèn a treballar. Hi ha al meu parer, un paper necessàriament complementari a la inspecció control, que es ser capaç de ajudar als centres en la seva tasca, directament o fent possible que d'altres persones de la pròpia administració o no puguin ajudar als centres. En definitiva ja hem dit que a conviure bé se n'apren. Estem davant d'una actuació en favor de la germanor, és a dir la sana convivència.

C) Paper de suport a la convivència plural. Les escoles d'un país que es diu democràtic, haurien de promoure una convivència de les idees amb respecte a la pluralitat. No hi pot haver convivència plena sense una acceptació de les persones i la seva manera de fer i de pensar. Els límits només són aquells que estan relacionats amb la garantia dels drets de cadascú i que la constitució espanyola tant bé recull i que a la pràctica encara hi ha tant per fer. L'educació per la tolerància i el respecte és l'únic espai on es pot donar la convivència. La Inspecció pot aportar un valor afegit per fer-ho possible si en les seves actuacions hi vetlla especialment. En definitiva es tracta d'una actuació basada en la llibertat.

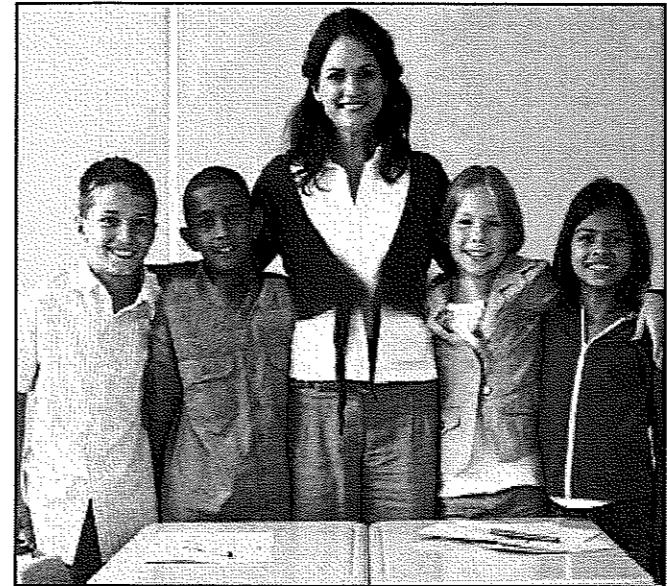
Us deixo companys i companyes de la inspecció aquestes reflexions sobre la convivència als centres, i espero que si ho voleu puguem fer un intercanvi de com ho veieu vosaltres, ja que les noves tecnologies ens ho permetem. Adjunto la meva adreça electrònica per si ho voleu fer.

Jesús Viñas i Cirera
Inspector d'educació d'AIEC
jesus.vinas@gencat.cat

CONVIVENCIA E INSPECCIÓN EDUCATIVA

por José Antonio Corral Fuentes

siempre el conflicto a algo negativo y es porque lo identificamos con la crisis, pero el conflicto es un proceso que tiene su origen en una diferencia de necesidades y que puede o no acabar en una crisis dependiendo de las actitudes que tomemos ante él.

La formación en este terreno abarcaría tres ámbitos:

- Modificar nuestra perspectiva ante los conflictos entendiéndolos como una oportunidad de aprendizaje.
- Identificar el conflicto con un proceso que parte de las necesidades de las personas y diferenciar éstas de las posturas que adoptan las partes en el mismo.
- Analizar nuestras actitudes ante el conflicto. Actitudes: gano-ganas (cooperación), gano-pierdes (competición), pierdo-ganas (sumisión), pierdo-pierdes (evasión)

En el tema de la convivencia del centro no se trata pues de evitar conflictos, sino de generar esa cultura de paz facilitadora del tratamiento de los mismos. Cultura que, partiendo de ese sentimiento de comunidad al que nos referímos al principio, utiliza herramientas de trabajo tales como:

- La participación
- La democratización real del centro
- El consenso de normas en las aulas y el centro
- El trabajo en equipo
- La coordinación e implicación de todos
- La planificación frente a la improvisación
- La cultura de la mediación
- Etc...

El centro debería actuar como un organismo vivo cuyas partes conectadas entre sí trabajan para mantener la salud del mismo. Como partes podríamos citar las conocidas: el alumnado, las familias, el profesorado y el resto del personal que allí trabaja, pero además de éstas consideraríamos los espacios de relación entre ellas, tales como las aulas, los patios, los pasillos, la sala de profesores,... En todos ellos se debe trabajar con la conciencia de que forman parte de ese organismo vivo y que su actuación influye en estado de salud o enfermedad del conjunto.

Bajo esta concepción de centro como sistema, la inspección educativa debería actuar de forma coordinada y planificada como elemento aglutinador de todas las partes del mismo. Debería potenciar su función pedagógica y orientadora impulsando la forma de trabajar más adecuada en los centros, ilusionando al profesorado, dotándolo de recursos, al tiempo que realizando un seguimiento exhaustivo de los mismos, estimulando la planificación de las actividades tutoriales, curriculares, de convivencia,...y penalizando la arbitrariedad, la improvisación y el individualismo.

Actualmente existen programas de atención a la diversidad, programas de compensación educativa, planes de convivencia, ...pero de poco servirán si no potenciamos ese otro trabajo interno del centro ese verdadero "currículum oculto" de la institución que en este nuevo milenio no puede estar basado en el paradigma de la sumisión-opresión sino en el de la cooperación.

José Antonio Corral Fuentes
Mediator Cultural de la Dirección Territorial de Educación de Alicante

ADIDE - PV

Document de bases - Dènia 2007

per Santiago Estañan, Claudio Castells i Jesús Pellicer

Davant la imminent presentació del projecte de Decret del Consell de la Generalitat pel que s'estableix el Reglament de l'organització i funcionament de la Inspecció d'Educació a la Comunitat Valenciana, com Associació Professional d'Inspectors d'Educació hem de manifestar que:

En 1998 ja presentarem un document de bases on fixàvem les nostres propostes al voltant de l'organització i funcionament de la Inspecció d'Educació.

A hores d'ara (2007) i davant de la no derogació del Decret 180/1992, modificat pel Decret 197/1993; la publicació i la vigència de la Llei Orgànica 2/2006 d'Educació i tots els esdeveniments ocorreguts en eixe ample període d'espera d'una nova reglamentació que adaptara l'organització i funcionament a la situació actual, ens hem vist obligats a revisar i reescriure aquelles propostes ja formulades, i així hem procedit a debatre les diferents aportacions a les XI Jornades de Formació d'ADIDE-PV, realitzades a Dènia en febrer de 2007.

Aquest document, per tant, recull les propostes al voltant de l'organització i funcionament de la Inspecció d'Educació, consensuades per tots els assistents a la Jornada abans esmentada..

Considerem que la inspecció d'educació és un factor de millora de la qualitat educativa. Aquest és un terme que no té uns perfils del tot precisos i tancats. Varia en funció del context cultural i sociològic en el qual es projecta. Considerades les funcions de la Inspecció des d'aquesta perspectiva, la funció d'avaluació és la que apareix més directament relacionada amb la qualitat. La complexitat dels processos educatius comporta que les funcions de coordinació i mediació entre els diversos agents que intervenen als centres educatius adquirisquen gran importància per als centres. A més, tenen a veure amb la qualitat de l'educació, ja que incideixen en els aspectes de convivència i participació de la comunitat escolar, que serveixen com indicadors d'avaluació d'aquesta

CRITERIS I PRINCIPIS QUE D'ADIDE-PV CONSIDERA QUE S'HAN DE PRENDRE EN CONSIDERACIÓ A L'HORA D'ELABORAR EL DECRET DEL CONSELL DE LA GENERALITAT VALENCIANA SOBRE LA INSPECCIÓ D'EDUCACIÓ.

A.- ATRIBUCIONS DE LA INSPECCIÓ

Els inspectors estan sotmesos a les lleis i reglaments estatals i autònoms que regulen la funció pública. Exerceixen les seues funcions integrats en l'organigrama de l'Administració Educativa corresponent, a qui pertoca fixar els plans de l'activitat inspectora. Com altres funcionaris de cossos especials -els inspectors d'hisenda, els inspectors de treball, per exemple-, els inspectors d'educació desenvolupen unes funcions que provenen directament de la llei i estan investits d'unes particulars atribucions legals i reglamentàries perquè puguen precisament realitzar les funcions que se'ls han encomanat. El fet d'exercir funcions de caràcter legal, funcions que incideixen en un dret fonamental de les persones com és el dret a l'educació, confereix a la inspecció educativa una rellevància i una responsabilitat especials. També es fa necessari en el marc actual del desplegament professional de la inspecció, l'elaboració d'un codi ètic o deontològic que marque els límits i les competències de la funció inspectora dins del sistema educatiu i de la societat en general.

ADIDE-PV considera que, per al correcte exercici de les seues funcions els inspectors d'educació han d'estar facultats per a:

- Accedir als centres docents, públics i privats, així com als serveis i instal·lacions en els quals es desenvolupen activitats educatives promogudes o autoritzades per les Administracions Educatives.

- Requerir els responsables d'aquests centres i serveis el compliment de les normes que els afecten en els casos que calguen.

- Examinar i comprovar la documentació pedagògica i administrativa de tots els centres i serveis docents.

En l'acompliment de les seues funcions, els inspectors i inspectores d'educació han de tenir la consideració d'autoritat pública i, com a tal, rebre dels diferents membres de la comunitat educativa, així com de les altres autoritats i funcionaris, l'ajuda i col·laboració precises per al desenvolupament de la seua activitat.

B.- PRINCIPIOS GENERALS.

B.1.- Les actuacions de la Inspecció d'Educació hauran d'estar basades en els principis de jerarquia, planificació, participació, especialització funcional i treball en equip, així com estar sotmeses a l'avaluació interna de resultats.

B.2.- Considerem que la cúspide de l'organització jeràrquica (actual Servei Central) ha de passar a tenir categoria de Direcció General i com tal inclosa en l'organograma de la Conselleria d'Educació. Es planteja, per tant, que tinga el nivell màxim a l'immediat inferior al Conseller en l'esmentat organigrama.

B.3.- La regulació bàsica ha de basar-se en el dispositiu en el Títol VII de la Llei Orgànica 2/2006 d'Educació, i en la reglamentació a nivell d'Estat sobre accés als diferents cossos docents que conformen el sistema educatiu i la regulació estatutària de la funció pública docent, concretament, a hores d'ara en el RD 276/2007 sobre accés als diferents cossos docents, de 23 de febrer.

B.4.- Considerem que l'òrgan superior de la Inspecció ha de tenir el nivell de Director General.

C.- ORGANITZACIÓ TERRITORIAL.

C.1.- Cada Direcció Territorial estarà dividida en circumscripcions que necessàriament s'hauran d'ajustar a la comarcalitat del territori.

C.2.- Cada circumscripció tindrà assignat un equip d'inspectors que es conformaran amb criteris d'accio interdisciplinari i que actuaran de forma internivel·lar, amb especialització funcional que permeteix acomplir el conjunt de centres, serveis i programes assignats a cadascuna d'elles.

C.3.- Cada centre docent estarà assignat a un únic inspector o inspectora. S'haurà de tendir a assignar normalment un únic inspector/-a a la totalitat dels centres d'una mateixa localitat, quan el treball i el nombre de centres així ho permeta.

C.4.- Cada circumscripció tindrà 1 inspector/-a coordinador/-a i "X" inspectors amb assignació directa de centres.

C.5.- L'adscripció dels inspectors de cada Direcció Territorial s'haurà de realitzar en el moment del l'elaboració del Pla general Quadriennal / Quinquennal que proposem en aquest document i en tot cas estarà regida pels criteris emanats des

del Servei Central i hauran de ser únics per a totes les Direccions Territorials i concrets en cadascuna d'aquestes. Aquests criteris hauran de ser coneguts prèviament i necessàriament i els inspectors hauran de ser escoltats mitjançant la formulació de dues-tres opcions. La resolució haurà de ser motivada i en el context de cada Direcció Territorial.

C.6.- En cas de coincidència de dos o més inspectors en les seues opcions, el criteri d'antiguitat en el cos d'inspecció d'educació serà el que predominarà davant altres criteris que puguin ser considerats menys objectius.

C.7.- L'adscripció posterior a l'àrea d'intervenció haurà de ser realitzada pel Director Territorial a proposta de l'Inspector/-a en Cap. El procediment s'iniciarà a proposta concreta de l'Inspector/-a Coordinador/-a de Circumscripció. En cas de coincidència en les peticions, també serà el criteri d'antiguitat el que predominarà davant altres criteris que puguin ser considerats menys objectius.

C.8.- El principi d'especialització funcional considerem que ha de concretar-se de la forma següent:

Es consideraran com tal aquelles que comporten una específica preparació distinta de les especialitats docents que cada inspector tinga en el cos docent de procedència i que faciliten i orienten les accions derivades de la fixació de criteris d'aplicació de norma i unificació de les actuacions.

L'adscripció a aquestes àrees es realitzarà en el context del Pla General Quadriennal/Quinquennal i obreix a criteris prefixats on necessàriament es contempla la formació inicial aportada per les diferents titulacions acadèmiques i també l'experiència professional adquirida i consolidada en la pròpia acció inspectora. En cap cas parlem d'especialització per nivell, cos de procedència .

Aquestes àrees hauran de tenir una estructura a nivell central amb 1 inspector/-a central i diversos inspectors/-es adscrits a les diferents Direccions Territorials i un nivell territorial amb 1 inspector coordinador i diversos inspectors adscrits.

Els objectius i el pla específic de treball hauran d'estar definits en el Pla General Quadriennal/Quinquennal.

D.- ESTRUCTURA. ORGANS DE GOVERN I DE COORDINACIÓ.

D.1.- ESTRUCTURA DE LA INSPECCIÓ D'EDUCACIÓ

Servei Central

1 Inspector/-a General (Nivell de Director General)

3-4 Inspectors/-es Centrals.

Serveis Territorials

1 Inspector/-a Cap del Servei

1 Inspector/-a Secretari/-a

1 Inspector/-a Adjunt/-a al Cap de Servei

"X" Inspectors/-es Coordinadors de Circumscripció

"X" Inspectors/-es d'Educació adscrits a les

diferents Circumscripcions.

D.2.- ORGANS DE COORDINACIÓ A NIVELL TERRITORIAL

- Jefatura d'Inspecció

Inspector/-a en Cap amb Inspectors/-es Coordinadors.

- Circumscripció

Inspector/-a Coordinador/-a amb Inspectors/-es de la Circumscripció

- Consell Territorial d'Inspecció

Inspector en Cap amb Inspectors/-es del Servei Territorial.

D.3.- ORGANS DE COORDINACIÓ A NIVELL CENTRAL

Comissió Autonòmica de Coordinació

- Inspector General
- Inspectors Centrals
- Inspectors en Cap de cada Servei Territorial.

Comissions Centrals de les Àrees d'Especialització Funcional

- Inspector Central (coordinador de cada àrea d'especialització funcional)
- "X" Inspectors coordinadors de les diferents Direccions Territorials.

Funcionaran tantes comissions centrals com àrees d'especialització funcional.

E.- PLANIFICACIÓ DEL TREBALL.

E.1.- Pla General quadriennal/quinquennal de la Inspecció

- Haurà d'especificar els objectius i les actuacions agrupades en:
 - Prioritàries
 - Específiques
 - Habituals.

- No ha de ser un simple sumatori dels requeriments i de les necessitats de les diferents Direccions Generals.

- Ha de contenir les actuacions específiques que conformen les accions pròpies de la Inspecció: Avaluació i Supervisió.

- Contindrà els criteris d'organització dels diferents Serveis Territorials i els d'adscripció a Circumscripció i a Àrea d'Intervenció.

- Serà concretat en cada Direcció Territorial en el corresponent Pla Territorial Anual

E.2.- Pla Territorial Anual.

- Haurà d'explicitar per al curs acadèmic la concreció dels objectius i actuacions previstes en el Pla General.

- Haurà de reflectir la temporalització i la seqüènciació de les activitats previstes

- Haurà de concretar la composició de les diferents Circumscripcions.

- Haurà de preveure la composició i les adscripcions dels inspectors a les diferents Àrees d'Especialització Funcional.

- Contindrà les activitats específiques de formació.

- Haurà de tenir el mateix format en cada Servei Territorial.

F.- ACCÉS AL COS D'INSPECTORS D'EDUCACIÓ

F.1.- Per accedir al Cos d'Inspectors d'Educació, serà necessari pertànyer a algú dels cossos que integren la funció pública docent amb almenys una experiència de sis anys en els mateixos i estar en possessió del títol de Doctor, Llicenciat, Enginyer, Arquitecte o títol equivalent i superar el corresponent procés selectiu, així com, acreditar obligatòriament, com a mínim, la titulació del Grau Mitjà de coneixements del valencià.

F.2.- L'accés al Cos d'Inspectors d'Educació es realitzarà mitjançant concurs-oposició.

En la fase de concurs es valoraran especialment els serveis prestats en la Inspecció Educativa, sempre que s'hi haja adedit mitjançant convocatòria pública d'acord amb els principis d'igualtat, merit i capacitat.

Els candidats seleccionats hauran de realitzar per a la seu adequada preparació un període de pràctiques de caràcter selectiu.

F.3.- Les places de la Inspecció d'Educació vacants seran cobertes de manera transitòria per funcionaris docents en comissió de serveis, que hauran de reunir els mateixos requisits que per a l'ingrés en el CIE. Aquesta selecció d'inspectors/es es farà per concurs públic que garantís el respecte als principis de mèrit, igualtat i capacitat.

F.4.- Els tribunals estaran formats per un nombre imparell de membres, no inferior a cinc. La designació del president del tribunal es realitzarà lliurement per l'òrgan convocant i els vocals seran designats NECESSARILMENT per sorteig entre funcionaris del CIE o bé del CISAE.

G.- FORMACIÓ DELS INSPECTORS

G.1.- El perfeccionament i actualització en l'exercici professional són un dret i un deure dels inspectors/es d'educació.

G.2.- S'ha d'assegurar la formació contínua i l'actualització professional permanent a través de Plans de Formació, llicències per estudis, col·laboració en investigació i/o docència amb Universitats, intercanvis amb altres

Comunitats o Estats del nostre entorn, grups de treball o seminaris, jornades i congressos, màsters i cursos especialitzats...etc.

G.3.- També s'haurien d'estudiar altres possibilitats de formació com la incorporació temporal a centres docents, sense implicar excedència en el CIE.

G.4.- Les activitats de formació permanent incloses en el Plans Generals d'Activitats han de reunir les següents característiques:

- Contextualitzades: adequades a les necessitats reals dels Inspectors i tenint en compte els continguts dels plans d'actuació.

- Diversificades: en funció de les necessitats institucionals, del servei d'inspecció i dels propis inspectors.

- Negociades i sorgides del consens amb els inspectors.

- Avallables des d'una perspectiva formativa.

G.5.- El model de formació ha de:

- Fomentar el treball en equip.

- Potenciar l'intercanvi d'experiències.

- Unir la formació teòrica i científica al treball i reflexió sobre la pràctica.

- Possibilitar la formació científico-professional dins del marc en què es realitzat el treball diari.

- Optimitzar els recursos materials i humans dels Serveis fent rendibles les aportacions i preparació dels inspectors.

- Tindre una temporalització adequada.

- Implicar els inspectors com a agents principals en el disseny i desenvolupament de la seua pròpia formació.

- Guardar coherència en els seus continguts amb el model d'assessorament i intervenció dels inspectors en els Centres, serveis i programes.

H.- RÈGIM APPLICABLE AL COS D'INSPECTORS D'EDUCACIÓ

H.1.- Situacions administratives i laborals dels Inspectors d'Educació.

Totes les situacions administratives (servei actiu, serveis especials, excedències, llicències i permisos, jubilació, etc.), així com les laborals (jornades de treball, vacances, indemnitzacions i assegurances de riscs com itinerants, etc.), han d'articular-se en el marc normatiu dels Cossos Docents.

No obstant això la singularitat del CIE com Cos Docent exigeix un tractament específic.

H.2.- Sobre el desenvolupament normatiu que afecte a la Inspecció d'Educació i a la seua situació estatutària.

El desenvolupament reglamentari de la Inspecció, així com qualsevol modificació al mateix, precisen d'un ampli consens i ha d'orientar-se cap a l'interès general del servei d'inspecció. Per això ha de garantir una situació professional que faciliti al màxim l'exercici de la seua funció inspectora. Es potenciarà la participació de la inspecció educativa en les qüestions organitzatives i altres qüestions tècniques i s'establiran canals ordinaris de comunicació que faciliten aqueixa participació.

H.3.- Requisits o procediments per a l'establiment de la carrera administrativa dels Inspectors d'Educació.

La carrera administrativa dels Inspectors d'Educació ha d'estar associada als següents fonaments:

- Garanties d'objectivitat, capacitat, publicitat i mèrit en el procediment. L'accés als llocs de responsabilitat (Cap de Servei, Inspector/-a en Cap, Secretari/-a, Coordinador/-a de Circumscripció), ha de possibilitar-se directament a tots els Inspectors d'Educació amb destinació definitiva. Es realitzarà mitjançant un procediment reglat que respecte l'autonomia i professionalitat de la inspecció. S'establiran protocols per a l'avaluació de la inspecció i l'accés als llocs de responsabilitat.

- Un pas important seria l'establiment de convenis amb les universitats del País Valencià per establir mecanismes per a la incorporació dels membres de la inspecció educativa als departaments universitaris.

H.4.- Retribucions i indemnitzacions per desplaçaments en el treball.

La consideració del Cos d'Inspectors d'Educació com cos docent, grup A, implica les retribucions econòmiques del mateix. Ha d'haver-hi coherència amb el règim administratiu i especificitat del Cos d'Inspectors d'Educació i la singularitat de les seues funcions de control i supervisió de centres i serveis

- a) Retribucions bàsiques ja establides per al Cos d'Inspectors d'Educació com GRUP A .

- b) Retribucions complementàries a l'empar de la Llei 30/84 i de la Llei de Funció Pública Valenciana:

- Complement de destinació: Nivells (27-30).Nivell 27, com a mínim, ja que se supervisa a funcionaris docents de nivell 26 .

- Complement específic quant als seus components general i singular: mínim retributiu superior, almenys, en un 20% al fixat a funcionaris docents de percepció retributiva més alta per aquests conceptes: catedràtics directors d'Institut d'Educació Secundària (Grup A).

- Complement específic per formació i avaliació a percebre per cada sis anys de servei com funcionari de carrera en la Inspecció d'Educació (Sexennis).

- Complements específics retribuïts per l'acompliment dels càrrecs contemplats en l'organograma de la Inspecció d'Educació.

- Actualització i millora permanent de les indemnitzacions per raó de servei per cobrir les despeses ocasionades per l'ús del vehicle particular en les visites d'inspecció i d'altres actuacions inspectores.

- Exempció d'impostos per canvi de vehicle i una pòlissa d'assegurança a tot risc ja que el vehicle es posa al servei de l'Administració Educativa.

Així mateix, la Conselleria de Cultura, Educació i Esport subscriurà una pòlissa de assegurança per als Inspectors d'Educació que cobrisca responsabilitats derivades de l'exercici de la seua funció i qualsevol contingència personal o material que puga esdevenir-li en l'ús del seu vehicle particular en horari de funció inspectora. Correspon a l'Administració educativa adoptar les mesures oportunes per a garantir la deguda protecció i assistència jurídica, així com la cobertura de la responsabilitat civil, en relació amb els fets que es deriven del seu exercici professional.

H.5.- Reconeixement de l'exercici de la inspecció d'educació

L'exercici de la inspecció d'educació ha de ser reconegut de forma diferenciada, en consideració a:

H.5.1. Qualificació requerida per a l'accés al lloc de treball d'inspector d'educació

- Model d'accés (per concurs oposició)
- Anys de serveis previs com funcionari de carrera
- Formació inicial àmplia requerida
- Cossos de procedència (arriben fins al nivell 26)

- Requisits de titulació (licenciat exclusivament, es preval la doble titulació) Exercici anterior de càrrecs directius.

- Activitat investigadora i innovadora. Publicacions
- Coneixements i especialització en pedagogia i psicologia

H.5.2. Reconeixement administratiu explícit de les competències i de les atribucions de la inspecció d'educació:

- Presència institucional singular en l'IVECE, en el Consell Escolar Valencià i similars.

- Consideració de l'exercici de la inspecció d'educació com mèrit singular en els concursos d'accés a altres llocs de les Administracions educatives.

Com reflexió final d'aquest document i per intentar donar coherència a les diferents actuacions a realitzar pels funcionaris de carrera del Cos d'Inspectors d'Educació, ADIDE - PV proposa la redacció de competències professionals als voltants dels següents possibles indicadors:

- Actuacions d'assessorament
- Actuacions de mediació
- Actuacions de control
- Actuacions de supervisió i avaliació
- Actuacions relatives al personal docent
- Actuacions relatives als centres i serveis educatius
- Actuacions relatives a programes educatius
- Actuacions relatives a serveis escolars complementaris
- Actuacions de col·laboració en accions formatives
- Intervencions que incideixen en la carrera professional dels membres dels diferents cossos docents
- Elaboració i informes qualificats
- Formador de formadors
- Organització del treball combinada: despatx-centre docent, amb la conseqüent itinerància i despeses, riscos i responsabilitats derivades de la utilització del vehicle
- Disponibilitat, presència en actuacions urgents
- Suplència de la representació d'autoritats de l'Administració Educativa en actes públics
- Presidència de comissions i tribunals
- Instruccions d'expedients disciplinaris
- Riscs en l'exercici de la condició d'autoritat pública
- Responsabilitats concretes en l'exercici de la professió
- Qualitat dels informes exigida
- Escenaris d'intervenció: situacions greus, problemes no resolts, mediació directa, aixecament d'actes, requeriment de l'autoritat pública si fos necessari
- Saber específic no trivial: corpus de coneixements capacitats d'emissió de dictàmens professionals...
- Procés continu de caràcter tècnic: accés, perfil professional, pràctica professional continuada...
- Formació crítica i científica: formació prèvia, formació permanent
- Autopercepció professional: estatus percebut, incidència real en la vida dels centres, consistència i seguretat en el treball...
- Nivell d'institutionalització: ubicació en l'administració, associacions professionals...
- Reconeixement social del servei: autoritat (que no poder) social, coneixement i difusió social...

LA INSPECCIÓ QUE VOLEM

per Tudi Torró

Enguany, tal i com vam quedar en la última assemblea anual, descansem de les Jornades, conforme les hem plantejades els últims tres anys, amb la decisió d'organitzar-les cada dos anys, l'any durant el qual no hi haja Congrés de FADIDE. Per això, el que hem preparat avui és una Jornada de debat i de treball, donant compliment a la primera finalitat plantejada als estatus de l'Associació:

"La millora professional i tècnica de les inspectores i inspeccions del País Valencià"

concretada amb els objectius següents:

• "Elaborar i expressar opinions i criteris sobre els problemes de l'educació i, especialment sobre les qüestions relacionades amb la inspecció educativa"

• "Transmetre a les Administracions Pùbliques l'opinió i els criteris de l'ADIDE-PV en els temes que afecten a la funció inspectora"

Són aquests objectius els que guiaran el transcurs del

treball plantejat, per això, i no em cansaré de repetir-ho, una associació professional és, des d'aquest punt de vista, absolutament necessària, ja que aspectes com la formació permanent, l'actualització, la participació i la informació sobre els temes que ens afecten diàriament i permanentment en el nostre quefer quotidiana, necessiten d'un espai i d'un temps. També necessitem d'aquest espai i temps per elaborar propostes als nostres responsables sobre aquells temes que ens afecten directament i ¿Què més ens pot afectar com a col·lectiu que la imminent sortida d'un Decret que aprova el reglament d'Organització i Funcionament de la inspecció d'educació al País Valencià?

En les Jornades de l'any passat celebrades a Gandia, aprofitarem l'avinentesa i la presència de responsables de la Conselleria per reivindicar, a l'igual que l'any anterior, un nou Decret que regulara l'organització i el funcionament de la Inspecció Educativa i que en aquesta elaboració se'n escoltara com Associació Professional compromesa amb tot el que respecta a l'organització i funcionament de la Inspecció Educativa Valenciana, oferint-nos des d'un diàleg obert i constructiu.

Aquesta Jornada la volíem per això. Sabedors de l'existència d'un nou esborrany de Decret, després de dotze anys de govern i tres lleis orgàniques.

La primera consideració que voldria fer són les competències professionals, reconegudes per diverses Lleis Orgàniques fonamentades en la Constitució, a la Inspecció d'Educació:

- Constitució Espanyola (art 27.8): garantir el compliment de les lleis en l'àmbit educatiu.

- LOGSE (art 55-61): Ser un factor de qualitat, millora i garant de la legalitat del sistema educatiu.

- LOPEGCE (art 29, 30 i del 35-43) LOCE (art 103-105) i LOE (art. 148-154) : Han definit i defineixen les funcions professionals de la inspecció educativa amb la consideració d'autoritat pública.

Des de fa temps les diferents associacions d'ADIDE han parlat i escrit dels perfils professionals de la Inspecció Educativa, arribant a la conclusió que, en moltes ocasions, el problema no està en els models organitzatius de la Inspecció sinó que radica en els plantejaments que sobre el perfil

professional té el col·lectiu d'inspectores i inspeccions.

Els inspectors d'educació tenim diferents conceptes de nosaltres mateixos com a professionals, a més l'Administració, totes les Administracions que hem conegut, ens han demostrat que tenen un concepte utilitaris de la Inspecció i els ciutadans una idea confosa del què som i del què representem.

La Inspecció d'Educació forma

part de l'administració i és lògic que estiga sotmesa a les directrius dels òrgans de govern. Tanmateix, els als càrrecs de l'Administració deuen superar el recurs fàcil d'utilitzar a la Inspecció educativa en funció de criteris conjunturals allunyats de les funcions que li són pròpies.

Per a garantir l'autonomia de la Inspecció Educativa és necessari reivindicar un accés a la funció inspectora que no puga ser qüestionat i que complisca les garanties de publicitat, mèrit i capacitat, també en tots els casos de nomenaments d'inspectors i inspectores accidentals.

Si volem una Inspecció eficaç, prestigiada i identificada per la societat com a garant independent del dret a una educació de qualitat per a tots, cal aconseguir una Inspecció Educativa professionalitzada per poder desenvolupar les funcions supervisores, assessores i avaluadores que té assignades per llei, amb un nivell d'autonomia suficient.

Però aquesta concepció no deixarà de ser una utopia si continuem permetent el tractament i l'ús que l'Administració Educativa Valenciana fan del Servei d'Inspecció Educativa.

Per això hem d'exigir que ens escolten i els hem de fer comprendre que el desenvolupament professional de la inspecció només serà possible si els responsables polítics són capaços de veure que una inspecció professional és garantia de transparència administrativa i de qualitat educativa en un estat democràtic.

En quant a la percepció dels docents ve condicionada pel conjunt d'experiències que han tingut amb els professionals de la inspecció, per això la visió de la inspecció està subjecta a opinions tant subjectives com diverses. Hem de fer entendre als docents que som un suport per a la seu actuació, és el que diu la Llei, per això és necessari que canviem un estat d'opinió - no sempre favorable- entre els docents. La bona praxis amb els instruments adequats i la reivindicació constant sobre la nostra professionalitat, lluny d'usos partidistes, seran la nostra millor tarja de presentació.

Com ens veuen les famílies i l'alumnat?

Els alumnes són l'origen i la finalitat del sistema educatiu, ells són la nostra tasca, per això ens paguen i per això som necessaris.

Exigir i garantir el dret a l'educació és una de les nostres funcions i aquesta garantia ha de ser feta amb transparència i amb les condicions óptimes que donen resposta a les necessitats de la comunitat educativa.

Hem d'exigir l'exercici de la nostra funció de control amb els instruments necessaris per avaluar el sistema i proposar les mesures de millora que considerem convenient. La Inspecció ha de ser percebuda per la societat com la part de l'Administració educativa que es preocupa i vetlla pels interessos de l'alumnat i de les famílies.

Per això, cinc són els eixos fonamentals que, al meu entendre i d'altres companys, millorarien la percepció social

de la nostra professió: Transparència en la nostra actuació.

2. Accessibilitat per a tota la comunitat educativa.

3. Presència activa i continuada en els centres educatius impulsant projectes i dinamitzant la seua vida.

4. Realització d'activitats que siguen percebudes com útils i rigoroses, transformant l'actual concepció burocràtica en un treball funcional que armonitza tasques tècniques i didàctiques.

5. Formació específica en tot allò referit a habilitats socials pel exercici de la nostra funció pública.

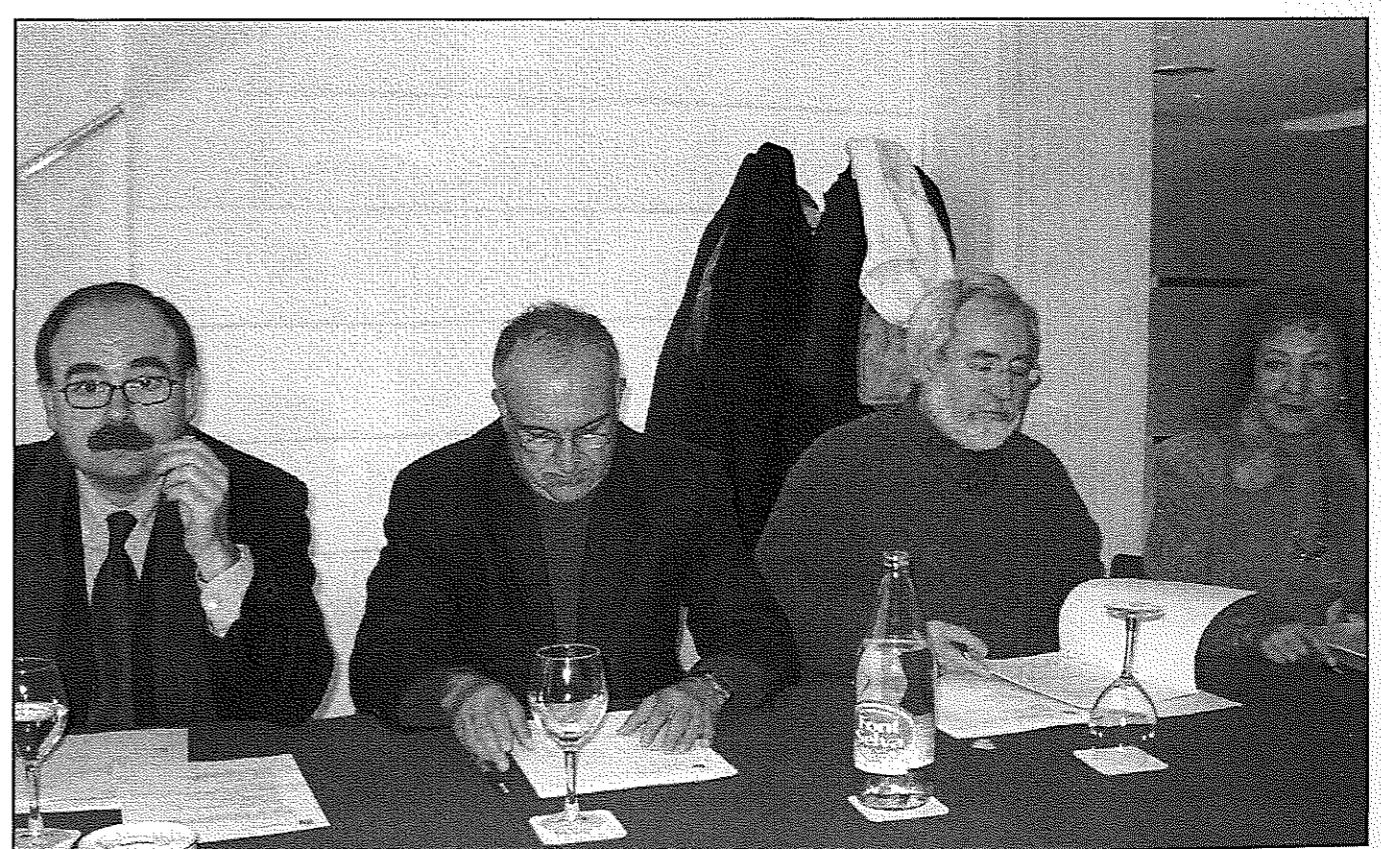
Per això vull aprofitar l'avinentesa i l'oportunitat del contingut d'aquesta Jornada, per fer explícita, en nom de l'Associació que presideixo que, únicament des de l'existència d'una inspecció professionalment formada i competent, coneixedora de la realitat educativa valenciana, respectuosa amb les llengües pròpies del territori, dinamitzadora de la comunitat escolar, compromesa amb el progrés dels centres, fidel i vigilant del compliment de les normes i disposicions emanades dels poders democràtics, serà possible una inspecció que servisca d'enllaç entre els centres i l'Administració, i que constituirà sense dubte un factor decisiu per a la millora qualitativa de l'ensenyament.

Recordant a L. Appley, en la Inspecció, com en qualsevol altra organització educativa, hi ha i probablement hi haurà:

- Aquells qui possibiliten que les coses passen.
- Aquells als qui els passen les coses.
- Aquells que contemplen com passen les coses.
- Aquells que ni es donen compte que les coses passen.

A mi m'agrada que totes i tots, inspectors del País valencià, sigam dels qui possiblitem que les coses passen.

Tudi Torró i Ferrero
Presidenta d'ADIDE-PV

LA FUERZA DE LA RAZÓN O LA RAZÓN DE LA FUERZA

per Miguel Calderón Estalayo

Vieja antítesis y retórica de raigambre popular con la cual no trato de parafrasear a Ortega y Gasset con su libro "La rebelión de las masas". Por alguna razón subconsciente me ha sugerido éste. Para empezar voy a remontarme un instante al mundo de los animales. No es banal recordar que nuestra herencia genética se acerca en torno al 97 por ciento a la de los chimpancés. La supervivencia tiene componentes instintivos e irracionales. Es sabido que generalmente en el mundo de la selección animal los que conducen y dirigen a la manada o son las hembras y matriarcas más viejas o los machos físicamente más fuertes. Si partimos de que la democracia es el mejor sistema organizativo posible hasta ahora, cabe preguntarse si la cantidad basada en el número total (básico para toda democracia) es racionalmente superior a la calidad, por ejemplo, recordemos la minoría del "aristos" griego. Evidentemente, el único problema grave e implícito es saber quiénes son los mejores y cómo se les designaría democráticamente. Es posible que el máximo dirigente de un país, localidad, comunidad o tribu no sea el mejor a pesar de haber sido elegido por mayoría democrática. Entonces es obligado preguntarnos: ¿es posible que la masa y el número total puedan equivocarse?, ¿olvidamos la opinión de la minoría selecta? Aún más importante, ¿es posible que la masa pueda recapacitar y rebelarse contra sí misma o contra la calidad de los "aristoi"? . Hecha la elucubración y veleidad filosófica que nos conduciría al absurdo volvamos a retomar la realidad cotidiana.

No es nada fácil hacer compaginar la valoración de la cantidad y la calidad. Para que la masa actúe correctamente se requiere como mínimo, análisis, reflexión, organización y conciencia de sus posibilidades. Para que se rebale, debe existir un gran descontento generalizado y traducido en sed de cambio o venganza. Para ver un modelo estándar está la revolución francesa. Pero para llegar ahí es preciso pasar por dolorosas fases anteriores. No obstante, cabe preguntarse: ¿interesa a los máximos poderes la educación popular para que ésta pueda conducir a la conciencia de la rebelión o revolución de la masa? Se diría que por puro instinto de conservación, no conviene demasiado. Además, a tenor de que lo que se ve día a día, se fomenta el espectáculo público, el culto a la imagen externa y la organización de llamativos eventos folklóricos. Es evidente que cuanto mayor sea el gran espectáculo circense, mejor para darse un baño de multitudes y olvidar las carencias de lo cotidiano. Esto demuestra que los romanos ya sabían que la masa necesita pan y circo para desahogarse y estar contenta. Cualquier cosa parece más rentable que dedicarse a culturizar, a reflexionar y ser críticos constructivos, a analizar las causas y consecuencias de la decadencia moral y cultural de nuestra sociedad. Por tanto, en base a la coherencia, ¿cómo es posible inyectar estos valores en la educación de los niños y jóvenes futuros si una población adulta y manipulada piensa y actúa en dirección contraria?

Recordemos un hecho que no se puede pasar por alto. Hemos estado inmersos en la última campaña electoral. Como todas ellas, es indignante porque supone agobiar, gastar tiempo y dinero público para fomentar las bajas pasiones, los instintos más primarios y los enconamientos más fanáticos. Todo vale, hasta mentir, con tal de enardecer

y evitar ser mínimamente sensatos y razonables. Así se consigue el insulto al ciudadano culto y la idiotización colectiva de las masas. En el mundo de la globalización no menos grave es la manipulación sibilara o descarada de la sociedad. Hoy día todo es manipulable y todo vale con tal de alcanzar el poder y perpetuarse en él como si se tratara de una especie endémica más. El derecho al pataleo es lo único que queda a muchos ciudadanos eternamente descontentos. Criticar en voz alta es cumplir con el deber de rebelarse ante unos discursos y argumentos absolutamente falaces e insultantes para una persona mínimamente crítica y culta. Si el estafalario y genial Valle Inclán levantara la cabeza se sorprendería de las posibilidades y dimensiones alcanzadas por el esperpento literario que él iniciara. Su personaje Max Estrella sería un ídolo. La pregunta fundamental sigue siendo la misma: ¿dónde vamos y qué tipo de ciudadano y sociedad queremos consolidar en el futuro? . Si se diseñan campañas superfluas para ciudadanos superficialmente instalados en las comodidades y fácilmente manipulables , es que sus responsables están convencidos de que estadísticamente es la media que predomina en este país.

En las campañas electorales nos atiborran con discursos y arengas con las más variopintas versiones y modalidades. Está de moda alegar la situación del bienestar alcanzada y empaparse de orgullo por los éxitos. También el ensalzar el peligro de que todo cambio es la encarnación del mal, como hacían los antiguos profetas apocalípticos. No será la primera vez

que tenemos que cambiar de pensamos que nuestros

canal y

Todos pensábamos años atrás que superada la posguerra y la dictadura, con la ansiada sociedad del desarrollo y los derechos se acabarían los problemas. Que una vez instalados en ella habriamos alcanzado tal estado de bienestar que estaríamos a las puertas del paraíso. Los más ilusos pensábamos que se iba a respirar por todas partes aires nuevos de investigación, intelectualidad, buena educación, buenos modales, amplia cultura, democracia de verdad, etc. No obstante, hemos caído en la sociedad de consumo, donde por pura metamorfosis semántica se identifica el verbo "ser" con los verbos "tener y poseer" . No faltan respuestas de nuevos ricos prepotentes como "no tengo carrera pero no me hace falta porque tengo dinero y poder" . Cualquier aprendiz de la ciencia, la cultura y el saber, se pregunta ¿dónde se ha quedado el viejo saber y la ancestral cultura heredada de los clásicos? . Es obvio que algo falla y se nos escapa a todos su control. Parece que todo esto es cuestión de magia e ilusionismo y que nadie enseña las dos caras de la moneda al mismo tiempo.

En fin, creo que sólo uno es dueño y señor de sus actos, de sus pensamientos, de sus sueños, de sus miedos, de sus cobardías, de sus grandes, de sus miserias y de sus silencios. Estoy convencido que los verdaderos valores, la justicia, la honradez, la lealtad y la tolerancia se "maman" desde la infancia. Obviamente, no creo en los milagros ni en las soluciones rápidas, mágicas y maravillosas y, por eso,

gobernantes se equivocan. Las cosas se podían hacer racionalmente mejor. El poder debe ser un medio y no un fin. ¿Quién no ha observado cómo se manipula el lenguaje y se utilizan hasta figuras retóricas con manifiesta impropiedad? . ¿Quién no ha visto cómo se buscan públicamente argumentos vergonzosos e ignominiosos para defender lo indefendible? . ¿Quién no ha sentido vergüenza ajena? . ¿Esta es nuestra avanzada cultura y nuestra maravillosa sociedad basada en la todopoderosa tecnología pero ciega ante otros valores? . ¿Cómo se cubre la ignorancia, la necesidad, el fracaso, el desencanto y el vacío humano que hay dentro del corazón de un niño/a de familia desestructurada, sin recursos y que llegó en una patera? . Para ser humano no basta con ser más racional que otras especies.

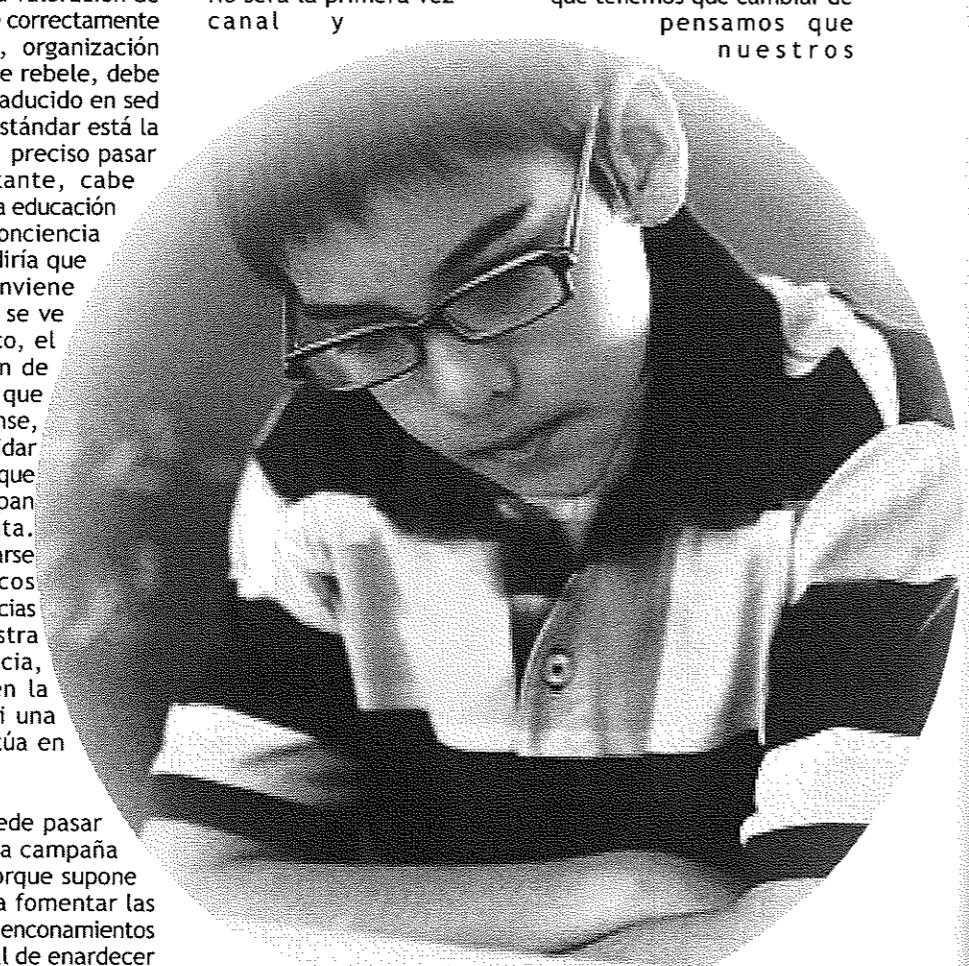
Es evidente que en la sociedad española actual y en otras muchas del mundo avanzado, el materialismo es el nuevo ídolo, el nuevo bocero de oro. Se vive para presumir de tener el mejor piso, coche, chalet, yate, etc. y vestir con prendas de las marcas más prestigiosas pero ¿alguién se ha preguntado el precio y consecuencias que se pagan por ello? . Con esa competitividad salvaje, ¿dónde está la defensa de los valores de siempre como la honradez, la justicia, la solidaridad y la calidad de los sentimientos internos? . ¿Cómo podemos ser luego tan cínicos y hablar a los niños de igualdad? . ¿Cómo se puede fomentar una educación transversal en valores? .

Es cierto que el mundo occidental y rico se hace cada vez más aburguesado y conservador . Así, feliz en su atalaya, se apiña y piensa que se autodefende frente a la invasión de ciudadanos del tercer mundo. Incluso esto sucede en países que presumen de poseer una democracia consolidada y con gran solera. Lo cierto es que a pesar del aparente progreso no están los tiempos actuales para cantar muchas victorias en el terreno de lo ético y moral. Cuando un ciudadano diferencia entre lo que es ético, moral, justo y legal es que algo falla en la escala de valores. Aún existen muchos puntos negros y lastres pesados para la democracia. Es muy grave no educar para aprender a enfrentarse a la cruda razón, a la verdad, a la desigualdad y a los fracasos de este modelo de sociedad.

Todos pensábamos años atrás que superada la posguerra y la dictadura, con la ansiada sociedad del desarrollo y los derechos se acabarían los problemas. Que una vez instalados en ella habriamos alcanzado tal estado de bienestar que estaríamos a las puertas del paraíso. Los más ilusos pensábamos que se iba a respirar por todas partes aires nuevos de investigación, intelectualidad, buena educación, buenos modales, amplia cultura, democracia de verdad, etc. No obstante, hemos caído en la sociedad de consumo, donde por pura metamorfosis semántica se identifica el verbo "ser" con los verbos "tener y poseer" . No faltan respuestas de nuevos ricos prepotentes como "no tengo carrera pero no me hace falta porque tengo dinero y poder" . Cualquier aprendiz de la ciencia, la cultura y el saber, se pregunta ¿dónde se ha quedado el viejo saber y la ancestral cultura heredada de los clásicos? . Es obvio que algo falla y se nos escapa a todos su control. Parece que todo esto es cuestión de magia e ilusionismo y que nadie enseña las dos caras de la moneda al mismo tiempo.

Hay una realidad que es evidente y automáticamente predecible: quien siembra vientos recoge tempestades. Quien confunda a las masas, recurra a la viscerabilidad y siempre odio e ignorancia insertada en el marco de una cultura circense, manipulada, confusa y descafeinada recogerá a largo plazo lo que se merece . Creo y defiendo el verdadero progreso científico, cultural y social pero sé que el progreso materialista es sólo un falso sucedáneo y tiene sus propias reglas sucias y sus trampas ocultas. A nadie le gustan las incoherencias y las contradicciones porque minan la credibilidad. No hay peor cosa que utilizar el doble discurso o las verdades a medias. No es ético predicar y soñar con lo más alto para luego actuar rastreramente por detrás. Quien pierde la ilusión pierde la esperanza. Como en el fútbol, nunca se puede despreciar al contrario ni cantar victoria demasiado pronto. Algun día se rebelará la masa compuesta por los hijos del fracaso, la humillación y el desencanto. La historia de la humanidad nos lo recuerda , demuestra y confirma. Todo es cuestión de tiempo.

Miguel Calderón Estalayo
Inspector d'Educació

III CONGRES DE L'ASSOCIACIÓ D'INSPECTORS D'EDUCACIÓ CATALUNYA (AIEC)

MARÇ 2007
per Claudio Castells

Els dies 7,8 i 9 de març a Vilafranca del Penedès es va realizar el III Congrés organitzat per l'Associació d'Inspectors d'Educació de Catalunya (AIEC).

El tema central es va centrar en " El treball de la Inspecció d'Educació. Nous reptes, noves respostes".

En el programa figuraven unes conferències - debat al voltant de les competències en Educació en el marc de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006; l'Educació a la Segona República Espanyola; les politiques educatives a la Unió Europea, equitat i qualitat als sistemes educatius; el procés de modernització de l'Administració Pública i els indicadors de qualitat, així com la descentralització de les competències educatives i el paper de la inspecció d'educació.

Així mateix funcionaren tres grups de treball centrats en : 1.- Finalitats, funcions i t a s q u e s . Organització de la Inspecció. 2.- Condicions de treball per a les t a s q u e s professionals de la Inspecció. 3.- Model d'Associació.

El divendres dia 9, a les 9,30 hores es va realizar una Taula Rodona sobre " El treball de la Inspecció en les diferents Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol"

En aquesta Taula, coordinats per l'Inspector d'Educació Angel Diaz Baldero, intervinguerem els representants dels diferents ADIDE de Murcia, País Valencià, Aragó i Andalusia , concretament Francisco Martínez, Claudio Castells, Ignacio Peña i José Adolfo García Roldán.

Cal dir que disposarem d'un guió previ de questions a plantear en una primera intervenció de 5 minuts, posteriorment un col.loqui - debat amb els assistents al Congrés i un tancament - síntesi de 2 minuts per cadascú dels components de la Taula.

Interesa comentar que per part de la coordinació de la Taula sen's va demanar que en la primera intervenció tractarem temes com : nombre d'inspectors accidentals per cada Comunitat; sistema de provisió de llocs d'accidentals; organització general de la Inspecció; dependències orgàniques i funcionals; especificacions del treball quotidià; tasques prioritàries; regulació normativa de la inspecció en les diferents CCAA; autonomia professional; condicions de treball; intervenció en processos de selecció de personal; formació

de la inspecció.... Com vegeu molts elements i moltes questions per a tan poc de temps.

Amb aquests referents, vaig centrar la meua intervenció en recordar les dades numèriques sobre accidentalitat al País Valencià, les previsions en eixe moment de convocatòria d'oposicions, així com molt especialment en el manifest del fet que l'accés als llocs d'inspectors accidentals continua realitzant-se sense cap tipus de procediment de selecció (borsa de treball o concurs de mèrits). No fa falta dir el nivell de sorpresa dels assistents ja que totes les Comunitats Autònombes han regulat diferents processos selectius per cobrir els llocs d'accidentalitat.

Així mateix i tenint present les conclusions provisionals de les X Jornades de l'ADIDE- PV realitzades a Dènia el 8 de febrer, vaig presentar algunes de les conclusions provisionals referents a les propostes d'organització que formulem en el nostre Document de Bases de 2007.

També vaig ser requerit per algú dels congressistes en l'aclamació del procés de cesament el 15 de gener de 1996 dels 49 inspectors de la Promoció de 1986. Sols vulc destacar allò que és palés per a qualsevol de nosaltres i que malgrat això et sorprenys cada vegada que es planteja i es que el pas del temps, les incorporacions de nous companys i l'evident dinàmica de les diferents organitzacions dona com resultat que aquells fets i

aquelles decisions polítiques que tots hem rebutjat, rebutgem i sempre rebutgarem ja són desconeguts per una part dels companys inspectors d'altres Comunitats de l'Estat. Això ens ha de fer reflexionar i veure's cada vegada més en la necessitat de manifestar aquest tema en totes les jornades, congressos o activitats similars en les que com membres d'ADIDE-PV pugam estar i participar.

Si alguna cosa cal afegir, per no fer excessivament llarga aquesta ressenya, és l'elevada disparitat a nivell de funcionament intern, condicions de treball, activitats i participació en diferents processos entre les diferents inspeccions de les diferents CCAA allí representades. Considero personalment que és un tema a arrodonir en posteriors congressos i que nosaltres, com ADIDE-PV ja ens hem definit en l'anomenat " Document de Bases . Document Dènia 2007"

Claudio Castells Sanchís
Inspector d'Educació

ADIDE-PV VOL FER SEUA LA CARTA ESCRITA PEL NOSTRE COMPANY ÍÑIGO BENÍTEZ DAVANT DEL CESSAMENT EN LES SEUES TASQUES D'INSPECTOR D'EDUCACIÓ DEL TAMBÉ COMPANY I SOCI D'ADIDE-PV, AIXÍ COM ASSIDU COL.LABORADOR DE LA NOSTRA REVISTA MIGUEL CALDERÓN.

Querido Miguel.

La Consellería de Educación ha decidido, en un acto de ingratitud y desprecio, prescindir de tus servicios como inspector de educación y aún, cuando escribo estas líneas, no llego a entenderlo. No sólo me llena de rabia la decisión tomada, sino que la misma echa por tierra tantas palabras bonitas oídas a lo largo de tantos años de trabajo. Pura hipocresía.

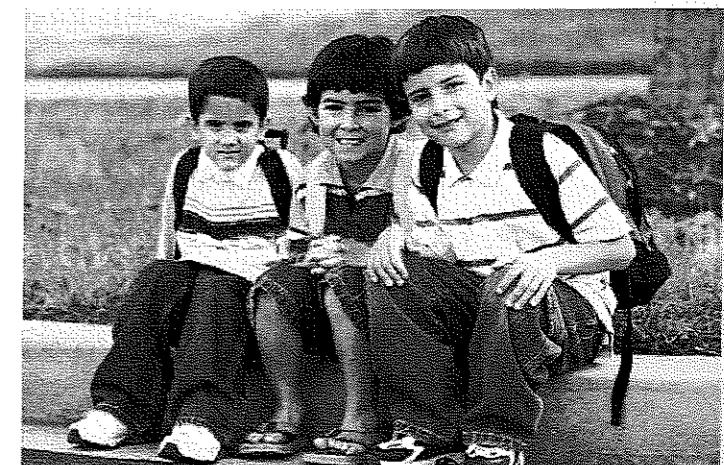
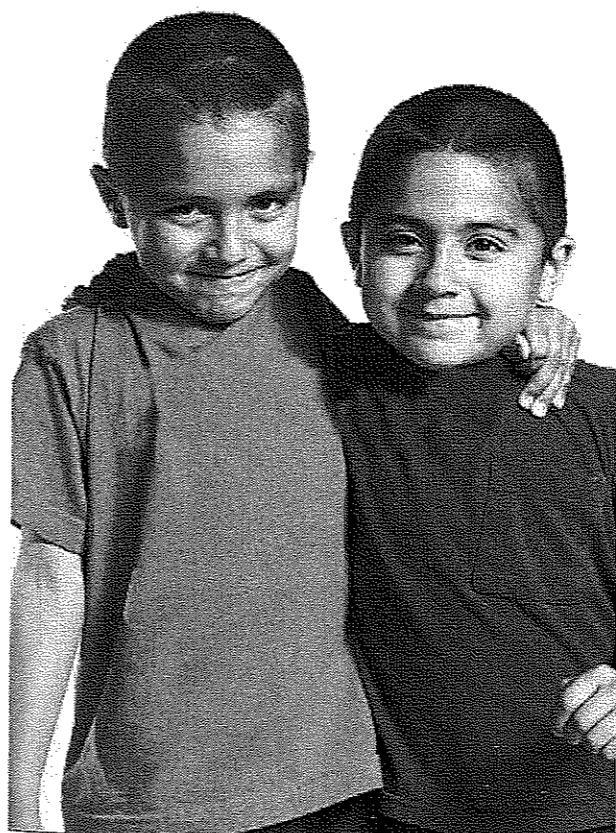
Hemos hablado mucho sobre las dificultades de nuestro trabajo y la falta de consideración hacia el mismo por parte de la Administración; tú y yo sabemos, y todos los que durante los últimos diecisiete años hemos trabajado juntos, de la calidad de tu trabajo, de tu dedicación a la tarea, del contenido exhaustivo y técnico de tus informes, de cómo has sido un referente y un maestro para nosotros como el especialista que eres de la Formación Profesional, referente fundamental en la solución de los problemas.

Pero siendo ello muy importante, lo más importante es tu persona, el amigo común y sincero, el hombre amable, la risa descreída, el que siempre está a tu lado.

Nadie ha evaluado tu trabajo, porque de lo contrario esta mañana seguirías trabajando como ha ocurrido en los últimos años; nadie sabe de tus preocupaciones técnicas, porque no cabe en cabeza formada prescindir de tus juicios y aportaciones; no han tenido en cuenta la cantidad de horas que le has dedicado a esta casa donde trabajamos. Careces de padrino Miguel, y tú lo sabías. Un gran lamento, una gran dignidad la que adorna tu persona.

El Servicio de Inspección de Valencia ya no es el mismo sin tu presencia. Muchos inspectores de educación te echamos de menos desde esta misma mañana. Te echaremos de menos a lo largo de los próximos meses. Pero tú sabes que puedes contar con nosotros. Un abrazo.

Valencia, 29 de noviembre de 2007
Íñigo Benítez Castaño
DNI 21368212Q

NOTES DE PREMSA

INFORMACION

ELCHE | BAIX VINALOPÓ | VEGA BAJA

MARTES, 9 DE OCTUBRE, 2007 DIRECTOR: JUAN P. GIL AND 87-II EPOCA NÚMERO 8.400 AVENIDA DEL DOCTOR RICO, 17 www.informacion.es 1 euro

36 Negociación El Gobierno consigue desbloquear la Ley para la Memoria Histórica

37 Laboral Una trabajadora demanda a CC OO tras despacharla cuando estaba de baja

37 Galardón Tres investigadores de céltidas madre comparten el Nobel de Medicina

38 Traductores voluntarios ayudan a los inmigrantes

38 CONTROL POLICIAL

El Consell tiene que pagar más de un millón por amañar un traslado de inspectores

El TSJ obliga a indemnizar a 26 trabajadores de la enseñanza privada de un puesto ganado por oposición

INFORMACION Martes, 9 de octubre, 2007

DEUDA DEL CONSELL

ALICANTE 17

Los inspectores cesados reclaman a Educación cobrar la indemnización

Han pasado tres meses hábiles desde que el fallo que compensa a 26 profesores con más de un millón de euros se hizo firme y la defensa piensa pedir sanciones

VICTORIA BIEN

«La situación fue esperpética. Nos dejaron sin plaza y perdemos todos nuestros derechos»

EL INSPECTOR provocando la anulación tanto del concurso como de la oposición previa por la que diez años atrás 56 profesores habían accedido a una plaza en la inspección.

«La situación fue esperpética. Nos dejaron fuera, como si no viviéramos plazas y también nos quieren a sacar. Perdimos todos los derechos cuando se mató el efecto administrativo del que seguimos teníamos culpa», recuerda uno de los seis afectados en Alicante, Antonio Redero, al que se debe indemnizar con 9.000 euros. «Aunque me hicieron llegar mensajes para tratar de arreglarlo ofreciéndome un puesto interino no quise aceptarlos porque yo no era culpable, debían corregirlos ellos».

Una veintena de inspectores de Valencia a los que se definió otro abogado han cobrado entre 50.000 y 60.000 euros, porque alguno ha recibido más del Consell y los letrados han empeñado a reclamar la ejecución de sentencia y pedir sanciones para los responsables políticos. «Hay quienes lo pasaron muy mal porque tras quince años sin dar clase se les destinaron con niños de 4 y 5 años. Ahora tiene que moverse el Consell», señala Redero.

De izquierda a derecha: empapado por la lluvia de agua, los inspectores José Luis Miguel Ángel Contreras, Antonio Redero, Vicente Carrasco, Daniel Ruiz, Gracia Jiménez, Juan Gómez y Salvador Novoa.

Diez años de calvario

Las oposiciones a la inspección educativa han ido a juicio desde la primera convocatoria, pero profesores de Alicante han logrado un fallo favorable tras más de un centenar de contenciosos denegados desde el 96

fulls d'inspecció

associació d'inspectors d'educació del País Valencià

DOTZE ANYS DEPURATS

per Tudi Torró

Des que vaig començar a escriure aquesta columna m'he resistit a parlar de la inspecció d'Educació, més per prudència que per falta de ganes. Tanmateix, aquesta vegada no puc deixar de recordar un fet que ha marcat profundament la meua professió.

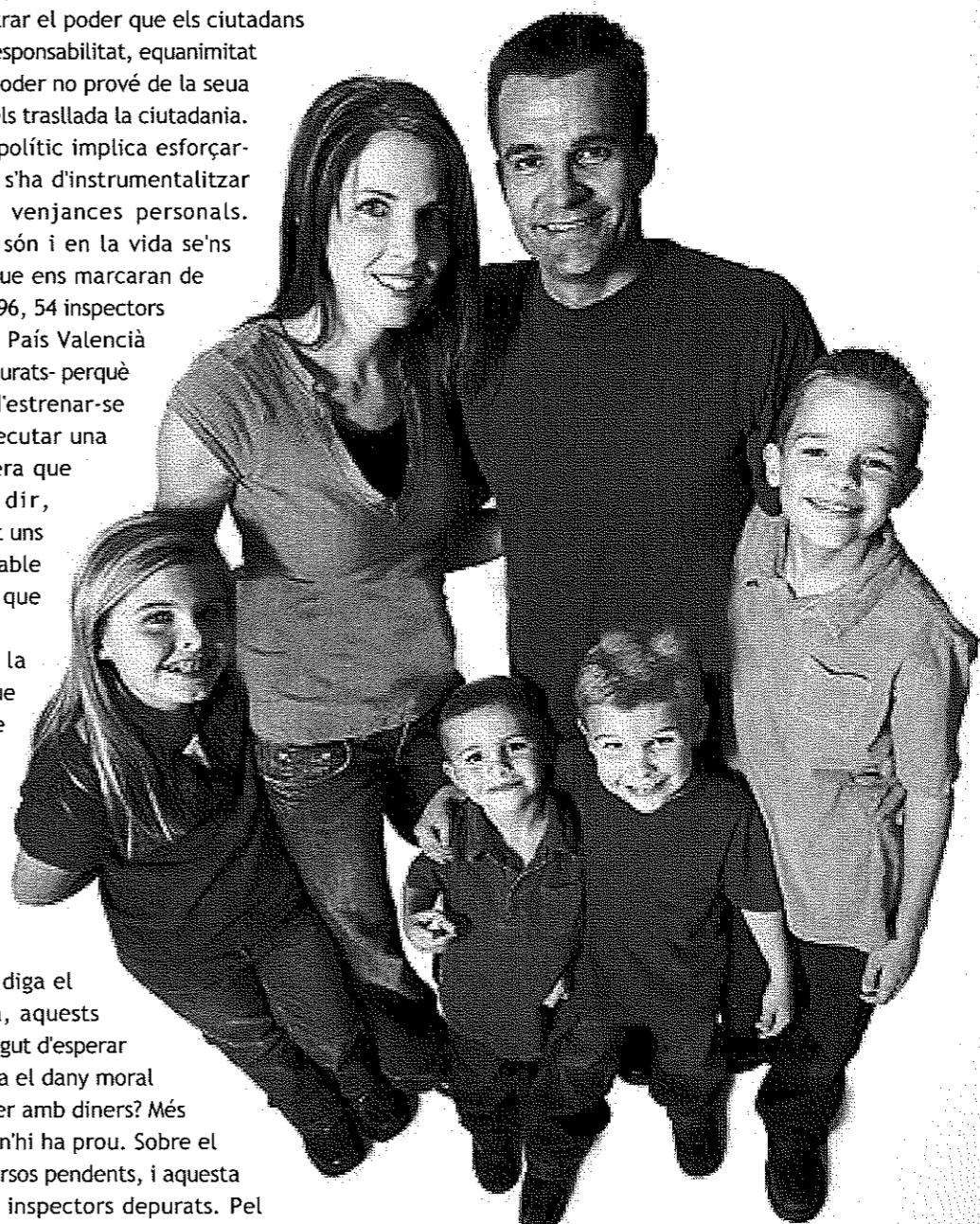
Fa exactament 12 anys va canviar el signe polític del govern de la Generalitat i en la Conselleria es respirava un ambient que no presagiava res de bo. En el manual del polític professional -si existeix- hauria de constar que les persones amb responsabilitats polítiques no únicament han de ser justes; també han d'administrar el poder que els ciutadans posen a les seues mans amb responsabilitat, equanimitat i honorabilitat, ja que eixe poder no prové de la seuva personal, sinó del que els trasllada la ciutadania. Per això mateix, el treball polític implica esforçar-se pel bé comú, en cap cas s'ha d'instrumentalitzar per satisfer ambicions ni venjances personals.

Però les coses són com són i en la vida se'n creuen fites i personatges que ens marcaran de sempre. El 15 de gener de 1996, 54 inspectores i inspectores d'Educació del País Valencià van ser cessats -millor dit, depurats- perquè uns senyors que acabaven d'estrenar-se en el poder, van decidir executar una sentència de la pitjor manera que podien fer-ho, és a dir, responsabilitzant injustament uns professionals d'un fet imputable únicament a l'administració que els havia nomenat.

Han passat 12 anys i la Justícia, amb la celeritat que la caracteritza, acaba de pronunciar-se amb una sentència que proclama la necessitat de restituïr el "dany moral" als inspectors cessats, que no tenien cap responsabilitat en el fet que es jutjava.

Per a que una sentència diga el mateix que tothom ja sabia, aquests companys i companyes han hagut d'esperar 12 anys. Com es restitueix ara el dany moral que han hagut de patir? Potser amb diners? Més val això que no res, però no n'hi ha prou. Sobre el mateix afer encara hi ha recursos pendents, i aquesta sentència no afecta tots els inspectors depurats. Pel mateix cas els tribunals han dictat sentències diferents i encara hi ha pendents d'altres, per danys patrimonials.

L'única i possible solució que pot restituïr el dany moral, encara que tard -moltes persones afectades ja estan jubilades-, seria la plena reincorporació als seus llocs de treball. Seria l'única via perquè el servei d'Inspecció recuperara amb plenitud la dignitat professional i el respecte de tota la comunitat educativa.

RECULL DE LLIBRES

BOQUÉ TORREMOLL, MARIA CARMÉ

CULTURA DE MEDIACIÓ I CANVI SOCIAL

Gedisa, 2003. 137 pàgs.
ISBN: 84-7432-417-3 Cód. 350005, CB: 9788474324174, 15.5 x 22.5 cm

La mediació es considera un procés emergent, un fenomen amb vida pròpia que evoluciona i creix sense cessar. Precisament a causa de la seu versatilitat es converteix en una estratègia valiosa per a nostres societats canviants i plenes de conflictes. Malgrat això, el continu desenvolupament de la mediació i la seu extensió a diversos contextos comporta cert grau de dispersió i confusió teòrica que, així mateix, resta rigor al seu exercici pràctic. La finalitat d'aquesta obra no es un altra que la de intentar sobreposar-nos a una visió massa superficial de la mediació per, així, treure tota la seu essència i realçar el seu, encara, desconegut potencial. El recorregut sistemàtic pels significats que comunament s'associen al concepte de mediació, l'estudi de diferents models pràctics i un ànalisi detallat de les fases del procés mediador dirigeixen, finalment, els nostres passos cap a una concepció cultural no lliure de controvèrsia. Aquest llibre es, doncs, un alt en el camí de la mediació, una invitació a reflexionar, un espai per a prendre un respir i avançar, cap la construcció d'un entorn humà plural on la dissensió no siga sinònim de violència o exclusió.

Tonucci, Francesco

QUAN ELS INFANTS DIUEN PROU!

Fundació Germán Sánchez Ruipérez
Enquadernació: Rústica
ISBN: 8489384444
300 pàgs (14.0x22.0 cm)

Es cert, sense dubte, que el xiquet té davant de tot, i absolutament, necessitat de pares que el vulguen bé, però també ho és que ell i sa mare, en els apartaments i en les ciutats d'hui, viuen una experiència de profunda soledat. És veritat que el xiquet necessita trobar-se amb altres xiquets des de els primers mesos de vida. Es veritat que el xiquet necessita jugar con altres xiquets.

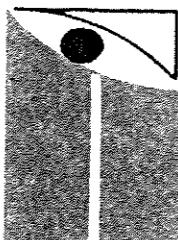
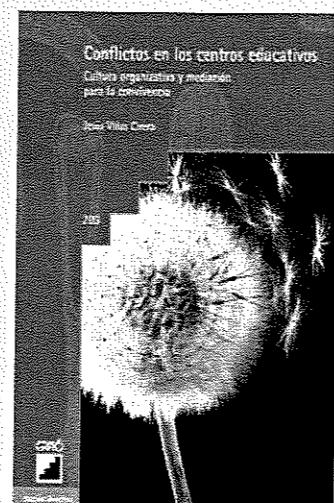
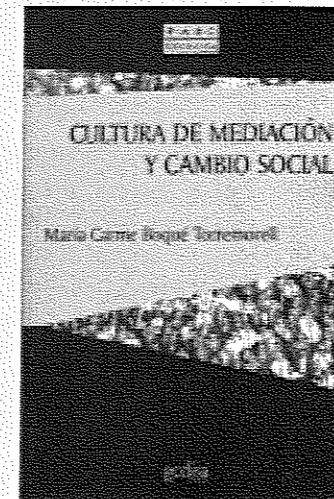
Jesús Viñas Cirera

CULTURA ORGANIZATIVA Y MEDIACIÓN PARA LA CONVIVENCIA

Sèrie: Organización y gestión educativa
Colecció: Acción Directiva
149 pàgs.,
ISBN: 978-84-7827-347-8

Cada institució té una determinada manera de funcionar internament, de relacionar-se entre els membres de la comunitat, de encarar els problemes y conflictes que la convivència genera, es a dir, una cultura organitzativa que defineix un mode de pensar, de fer i d'actuar. L'obra, orientada en la pràctica de l'acció directiva, està adreçada al professorat, bàsicament en la seua funció de orientació i tutoria, als equips directius, assessors psicopedagògics interns i externs, professors universitaris, inspectors d'educació i administradors d'educació en general.

Influir en la cultura de l'organització per a la millora de la convivència:
Cultura de mediació y resolució pacífica de conflictes i els centres educatius
· Cultura de resolució pacífica de conflictes en centres educatius · L'escola, l'institut: un espai de relacions. A conviure s'apren · Actuacions específiques del centre educatiu per implementar la cultura de la mediació i resolució de conflictes · Processos de innovació per la implementació d'un programa de mediació: pautes y dificultats · Quadres de continguts del text · Fitxes d'instruments.

ADIDE-PV

ASSOCIACIÓ D'INSPECTORS D'EDUCACIÓ DEL PAÍS VALENCIÀ

X JORNADES DE FORMACIÓ
"ELS REPTES D'UN SISTEMA PLURILINGÜE: PAPER DE LA INSPECCIÓ EDUCATIVA"
BENICÀSSIM
21 i 22 de febrer 2008

PROGRAMA

DIJOUS 21 DE FEBRER

<u>10.30-12. h.</u>	ASSEMBLEA ADIDE-PV
<u>12-12.30 h.</u>	Pausa Cafè
<u>13 h.</u>	Recepció i distribució de materials.
<u>14.30 h.</u>	Dinar
<u>16 h.</u>	Visita guiada
<u>18 h.</u>	ACTE D'INAUGURACIÓ
<u>18.30 h-20 h</u>	PONÈNCIA

"L'educació plurilingüe al segle XX"

Sr. Ignasi Vila Mendiburu (Universitat de Girona. Departament de Psicologia)

21.30 h...... Sopar

DIVENDRES 22 DE FEBRER

9.30 hores **PONÈNCIA**

"L'Organització plurilingüe al Sistema Educatiu Valencià"

Sr. Vicent Pascual Granell (Expert en Organització Escolar i ensenyament de llengües)

11.30 h...... Pausa-cafè

12 hores **TAULA REDONA**

"L'organització plurilingüe en diferents sistemes educatius:

Catalunya
Les Illes Balears
Comunitat Valenciana

13.30 h...... Cloenda